

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΛΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΩΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΟΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ -- ΓΡΑΦΕΙΑ: ΤΣΑΜΗ ΚΑΡΑΤΑΣΟΥ 29 - Τηλ. 913.919

Υπεύθυνος γιὰ τὴ σύνταξη τῆς ὕλης: ΑΘΑΝ. ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ: Σκρᾶ 52, Καλλιθέα - Τηλ. 9561.500

Υπεύθυνος σύμφωνα με τὸν νόμο ΠΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Τσάμη Καρατάσου 29

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Συμπληρώνονται δυὸ χρόνια ἀπὸ τὶς τελευταῖες ἐκλογὲς στὸν Σύνδεσμο καὶ σύμφωνα με τὸ καταστατικό θὰ γίνονταν τὴν Κυριακὴ 18 Ἰανουαρίου 1976 καὶ ὥρα 10 π.μ. στὸ καφενεῖο Κυρίτση (Γ' Σεπτεμβρίου 19) ἐκλογὲς γιὰ τὴν ἀνάδειξη νέας διοίκησης.

Ὅπως κάθε φορά, τὸ ἀπερχόμενο Διοικητικὸ Συμβούλιο θὰ μᾶς ἐκθέσῃ τὴ δράση του καὶ θὰ θέσῃ τὸν ἀπολογισμό στὴ διάθεση τῶν μελῶν γιὰ νὰ τὸ κρίνουν.

Ὅλοι μας ἔχουμε συνείδηση τοῦ ἱεροῦ χαρακτῆρα τῆς ἐκφρασης τῆς βουλήσεως τοῦ κάθε πολίτη καὶ ἀντιλαμβανόμεστε τὴν ἀνάγκη νὰ θεμελιώνεται ἡ δράση τῆς διοίκησης στὴν ἐμπιστοσύνη καὶ συμπρά-
σταση τῆς βάσεως.

Αὐτὲς οἱ σκέψεις ἐρχονται στὸ νοῦ μας καὶ θεω-
ροῦμε ὑποχρέωσή μας νὰ τὶς συζητήσωμε με ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου, με τὴν ἐλπίδα ὅτι τώρα, πε-

ρισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀρί-
στων ἀναμένεται τόσο ἀπὸ τὰ μέλη ὅσο καὶ ἀπὸ τοὺς
κατοίκους τοῦ χωριοῦ σὰν τὸ σωστὸ καὶ δημοκρα-
τικό ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν.

Αὐτὸ σημαίνει ἀκόμα ὅτι τὸ ἐρώτημα ποῦ πρέπει
νὰ θέσωμεν ὅλοι στὸν ἑαυτὸ μας τὴν ἡμέρα τῶν ἐκ-
λογῶν εἶναι «ποιοὶ εἶναι οἱ ἄριστοι γιὰ τὴν διοίκηση
τοῦ Συνδέσμου μας». Ἡ ἐννοια τοῦ ἀρίστου εἶναι γιὰ
τὸν καθένα μας ὑπόθεση ὑποκειμενικὴ ἢ μήπως μπο-
ρεῖ νὰ προσδιορισθῇ με ἀντικειμενικὰ κριτήρια;

Νομίζουμε ὅτι συμβάλλουμε στὴν προσπάθεια ὄλων
ἂν ποῦμε ὅτι ἄριστα εἶναι ὅποιαδήποτε μέλη τοῦ Συν-
δέσμου ποῦ διαθέτουν ἐνθουσιασμό, γνώση τῶν προ-
βλημάτων τοῦ χωριοῦ καὶ κάποιο ἐλεύθερο χρόνο.
Μὲ τὰ κριτήρια αὐτὰ ἂς ξαναφέρουμε στὸ νοῦ μας
ὅλους ἐκείνους ποῦ θεωροῦνται ὑποψήφιοι γιὰ τὶς
προσεχεῖς ἐκλογὲς.

ΝΕΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Μὲ μεγάλη προθυμία οἱ πατριῶτες μας ἐνισχύουν τὶς
προσπάθειες τοῦ Συνδέσμου. Ἔτσι λάβαμε:

α) Γιὰ τὴν ἀποπεράτωση τοῦ Νεκροταφείου:	
Πέτρος Ἀντ. Κουτσουβέλης, Μαντζαγριω- τάκη-Καλλιθέα	δρχ. 5.000
Χαράλ. Χριστίδης (Καμπέτσος) Ἀμερικὴ δολλ. 100	» 3.500
Λάμπρος Ζήσ. Ἀχλαδάς, Ἀγ. Ἀνάργυροι	» 800
β) Γιὰ τὴν ἐνίσχυση τοῦ Δελτίου:	
Χαράλ. Ν. Κωστοῦρος, Ἀρτάκης 40 Ν. Σμύρνη	» 2.000
Χαράλ. Κόλλιας, Τσ. Καρατάσου 20	» 1.000
Νικὸλ. Ι. Χασιακός, Ἀλκιβιάδου 7 Χαλάνδρι	» 1.000
Δημήτριος Ε. Κόλλιας, Ἀμερικὴ	» 1.000
Ἡλίας Κων. Κατσανιώτης, Ἀμερικὴ	» 1.000
Ἀθανάσιος Μώρης, Λαμία	» 800
Νάσα, σύζ. Νικ. Χασιακοῦ, Χαλάνδρι	» 500
Παναγ. Νικ. Κυρίτσης, Νεοφ. Μεταξᾶ	» 500
Ἰωάννης Γ. Χαμηλός, Λαμία (2α δόση)	» 500
Ἰωάν. Χαραλάμπους, Λαμία	» 500
Δημήτρ. Παν. Κόλλιας, Σωκράτους 79—81	» 500
Εὐθύμιος καὶ Βασίλ. Χαμηλός, Κολωνός	» 500
Βασιλικὴ Ἀδ. Λιάμπο (κόρη τοῦ Κ. Λίτσου)	» 300
Παναγ. Κων. Βλάχος, Ἀμερικὴ δολλ. 10	» 350
Ἰωάν. Τριανταφύλλου, Καλοσκοπὴ	» 300
Ἀλέξ. Ματθαίου, Ἀγ. Ἀνάργυροι	» 300
Νικ. Παν. Ζοῦργος, Γαλάτσι	» 300
Γεώργιος Ἀποστολόπουλος, Καλοσκοπὴ	» 200
Ἰωάννης Πασαλῆς, Λαμία	» 200

Ἀριστ. Π. Παπανδρέου, Κυψέλη	» 200
Μιχαήλ Ἀρώνης, γαμβρὸς Χ. Χριστοφόρου	» 200
Νικ. Ἀποστολίδης, γαμβρὸς Χ. Χριστοφόρου	» 200

Ἀπὸ τὸν πίνακα τῶν εἰσφορῶν βλέπομε πὼς ἡ Κου-
κουβίστα ζεῖ στὴν Ἀμερικὴ ὅπως ζεῖ στὴν καρδιά ὄλων
ἐκείνων ποῦ ἀπομακρύνθηκαν ἀπὸ αὐτήν. Οἱ Χαράλ. Χρι-
στίδης (Καμπέτσος), Δημήτριος Ε. Κόλλιας, Ἡλίας Κ.
Κατσανιώτης, Παναγ. Κ. Βλάχος, ποῦ ζοῦν στὴν ἄλλη
πλευρὰ τῆς ὕδρογείου, κράτησαν τὴν ἀνάμνηση τοῦ χω-
ριοῦ ὅπως τὴν ἔφησαν φεύγοντας. Ἔτσι, μόλις πληροφο-
ρήθηκαν γιὰ τὴν δημιουργία τοῦ νεκροταφείου καὶ τὴν ἐκ-
δοση τοῦ Δελτίου ἔσπευσαν νὰ ἀνταποκριθοῦν στέλνοντας
συμβολικὰ τὰ ἀνωτέρω ποσά.

ΤΟ Δελτίο «Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

εὐχεται

στοὺς ἀπανταχοῦ Κουκουβιστιανοὺς

Καθὲς Γιορτὴς

καὶ

Εὐτυχὲς τὸ Νέον Ἔτος 1976

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟ ΧΟΡΟ

Ἀρχισαν ἐκ μέρους τοῦ Δ.Σ. οἱ προετοιμασίες γιὰ τὸ μεγάλο χορὸ τοῦ Συνδέσμου, ποὺ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ γίνη στὸ Κέντρο ΚΑΛΑΜΠΟΚΑ (Πατησίων) στὶς 25 Φεβρουαρίου ἡμέρα Τετάρτη. Πλούσιο καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα, τέλειο μενού θὰ καλύψουν τὴν ἐκδήλωσή μας.

Τὴν φορὰ αὐτὴ ἡ ὁργάνωσις θὰ εἶναι ἄφθογος. Τὸ ὑπόσχονται τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. ποὺ ἀρχισαν ἀπὸ τώρα νὰ ἐργάζωνται ἀόκνως καὶ καθημερινῶς.

Τόσο ἡ συμμετοχὴ τῶν συμπατριωτῶν, ὅσο καὶ ἡ συμμετοχὴ τῶν φίλων τοῦ χωριοῦ προβλέπονται ἀθρόα.

Ἀπὸ τὴν δραστηριότητα τοῦ Κοινοτιοῦ μας Συμβουλίου

Στὸ τρίμηνο ποὺ διέρρευσε, τὸ Κοινοτικὸ μας Συμβούλιο ἀνέπτυξε πρωτοφανῆ δραστηριότητα. Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινοτῆτος κ. Παναγ. Βλάχος ἐπισκέφθηκε τὸν Νομάρχην Φωκίδας καὶ τοῦ ἀνέπτυξε τὰ προβλήματα τοῦ χωριοῦ. Ἐπίσης κατέδρασε στὴν Ἀθήνα καὶ ἦλθε σὲ ἐπαφῇ μὲ διάφορα πρόσωπα καὶ ὑπηρεσίες ποὺ χειρίζονται θέματα τοῦ χωριοῦ. Συνέπεια ὅλων αὐτῶν τῶν ἐνεργειῶν ἦταν ὅτι ἐπεσκέφθησαν τὸ χωριὸ οἱ τεχνικοὶ τῆς Νομαρχίας καὶ συνέταξαν τίς μελέτες τῶν ἔργων ποὺ τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο εἶχε ἀπὸ τὸ καλοκαίρι προγραμματίσει. Ἔτσι, μὲ χαρὰ πληροφορηθήκαμε ὅτι μὲ ἐργολάβον τὸν Παναγ. Κυριαζῆ ἀρχισε ἡ κατασκευὴ τοῦ δρόμου ἀπὸ Μαλιβιτσέικα πρὸς τὴν Παναγία, καθὼς καὶ ἡ κατασκευὴ τοῦ ὁστεοφυλακίου στὸ νέο χωρὸ τοῦ Νεκροταφείου. Ἐπίσης, ὁ ἐμπειροτέχνης Δημ. Α. Δανιήλ (Λιούγκας) ἐπισκεύασε τὰ παλιὰ πέτρινα σκαλοπάτια τοῦ Γκούρα.

ΟΧΙ ΤΟ ΝΕΡΟ ΝΕΡΑΚΙ

(Χάρης στὶς προσπάθειες τοῦ Βουλευτοῦ
κ. Γκελεστάθη)

Τὸ καλοκαίρι κοντέψαμε νὰ ποῦμε στὸ χωριὸ τὸ νερὸ νεράκι. Μερικοὶ μάλιστα σκέφτηκαν νὰ ἀνοίγαν ἀγορὲς γιὰ νὰ πωλήσουν νερὸ Λουτρακίου. Καὶ νὰ σκεφθῇ κανεὶς ὅτι τὸ χωριὸ μας τὸ ζηλεύουν ὅλοι γιὰ τὸ προνόμιό του νὰ ἔχη στὰ πόδια του τόσα ἀφθονα νερά! Καὶ τὰ λεξικά γράφουν ὅτι ἀπὸ ἐκεῖ ξεκινᾷ ὁ Βοιωτικὸς Κηφισὸς ποὺ εὐεργετεῖ χιλιάδες κόσμο.

Στὸ προηγούμενο Δελτίο μας εἶχαμε ἐκφράσει τὴν εὐχάριστη ἐκπληξή ὅταν διαβάσαμε πληροφορίες γιὰ τὸ ὅτι μερικοὶ βουλευτὲς, ὅπως ὁ κ. Γκελεστάθης, ἐνδιαφέρθηκαν πράγματι γιὰ τίς περιφέρειές τους. Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινοτῆτος λοιπὸν σκέφθηκε νὰ ἀξιοποιήσῃ τὴν διάθεσιν αὐτῆς τοῦ κ. Γκελεστάθη καὶ τὸν ἐπισκέφθηκε γιὰ νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν του τὸ πρόβλημα τῆς ὕδρευσης.

Φαίνεται ἀπίθανο ἀλλὰ εἶναι ἀλήθεια ὅτι οἱ προσπάθειες τοῦ κ. Βουλευτοῦ μας ἀπέδωσαν μέσα σὲ λίγες μέρες. Κατάφερε νὰ ἀποσπᾷ ὑπόσχεσιν τοῦ Νομάρχου γιὰ τὴν ἐγγραφή στὸν προϋπολογισμό τοῦ Κράτους ποσοῦ ἐκ δρχ. 150.000 καὶ γιὰ τὴν δυνατότητα νὰ ἀπορροφήσῃ ἀκόμα μεγαλύτερο ποσὸ ἂν χρειαστῇ προκειμένου τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο νὰ προχωρήσῃ στὰ ἔργα γιὰ τὴν ὕδρευση. Τώρα πιά εἶναι στὰ χέρια τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου νὰ προχωρήσῃ σὲ ἔργα.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ ὁ κ. Γκελεστάθης, σχολιάζοντας τὴν πληροφορία ποὺ ἐδημοσιεύθη γιὰ τὴν χορήγηση 10 ἑκατομ. δραχμῶν γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ δρόμου Ἀμφισσας—Λιδωρικίου, μᾶς διαβεβαίωσε ὅτι συζήτησε μὲ τὸν κ. Νομάρχην καὶ τοὺς μηχανικοὺς τῆς Νομαρχίας τὸ θέμα τοῦ δρόμου ἀπὸ 51ο χιλ. μέχρι χωριὸ καὶ ὅτι σύντομα θὰ ἔλθῃ καὶ ἡ σειρά μας.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ (Καλοσκοπὴ 1944)

Ἀπὸ δεξιὰ πρὸς ἀριστερά ὄρθιοι: Ἰωάννης Κωστοῦρος, Ἀλέξανδρος Ροδανὸς, Νίτσα Ροδανοῦ, Γεώργιος Π. Κόλλιας. Καθήμενοι: Θεόδωρος Τσῶνος, Χρήστος Χ. Μαλεβίτσης, Σοφία Ραφτοπούλου, Ἑλένη Χ. Μαλεβίτση, Εὐσταθία Χαμηλοῦ, Εὐσταθία Βλάχου. Τόπος: Κακοστράχη. (Ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο τοῦ Χρήστου Χαρ. Μαλεβίτση)

✱

Παρακαλοῦμε τοὺς συγχωριανούς μας ποὺ διαθέτουν φωτογραφίες ἱστορικῆς σημασίας νὰ μᾶς τίς στείλουν γιὰ νὰ τίς δημοσιεύσωμε, συνοδευόμενες ἀπὸ σχετικὲς πληροφορίες ὡς πρὸς τὰ πρόσωπά, τὸν τόπο καὶ τὴ χρονολογία λήψεως.

ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἐνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα ἔθιμα ποὺ εὐτυχῶς δὲν ἔλειψε ὁλότελα στὸ χωριὸ μας, εἶναι ὁ τρόπος ποὺ γιορτάζεται ἡ ὀνομαστικὴ γιορτὴ. Ἰδιαίτερα ὅταν ὑπάρχουν πολλοὶ ποὺ φέρνουν τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου. Αὐτὸ ἔγινε καὶ φέτος στὴ γιορτὴ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ποὺ γιόρταζαν οἱ: Δημήτριος Εὐθ. Τούμπας, Δημητρούλα Κων. Δανιήλ, Δημητρούλα Γεωργίου Μαλεβίτση, Δημήτριος Ἀριστ. Δανιήλ, Δημητρούλα Κων. Βλάχου, Δημήτριος Ἀθανασίου Μώρης, Δημήτριος Κων. Καραντάσιος, Δήμητρα Ἀθαν. Ἀλεξίου, Δημήτριος Παναγ. Κυρίτης, Δημήτριος Κων. Τσίγας, Δημητρούλα Μιλτιάδου Κυριαζῆ, Δημήτριος Πάντος, Δημητρούλα Νικ. Κολύρη, Δημητρ. Μάνθου Ματθαίου καὶ ἄλλοι. Ἐπίσης στὸ χωριὸ γιόρτασε τὴν ὀνομαστικὴν γιορτὴ καὶ ὁ Δημήτριος Βασιλόπουλος, γαμπρὸς τῆς Φωτεινῆς Μαλιβίτση.

Ἀπὸ νωρὶς τὸ ἀπόγευμα τὰ σπίτια ποὺ γιόρταζαν εἶχαν στρώσει τὸ τραπέζι καὶ ἂν ἀπὸ μερικά ἔλειπαν τὰ ἀρμυροστράγαλα, τὰ σύκα, οἱ σταφίδες καὶ τὰ ρόδα, ἀπὸ κανένα ὅμως δὲν ἔλειπε ὁ πατροπαράδοτος μπακλαβάς καὶ τὰ ὠραῖα ἀγιοδημητριάτικα λουλούδια. Οἱ ἐπισκέψεις βάσταζαν μέχρις ἀργὰ τὸ θράδυ.

Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο γιορτάσθηκε καὶ ὁ Ἅγιος Νικόλαος, ποὺ στὸ χωριὸ εἶχαν τὴ γιορτὴ τους ὁ Νικόλαος Π. Τούμπας, Νικόλαος Γεωργ. Μαλιβίτσης, Νικόλαος Κων. Καραντάσιος, Νικόλ. Γεωργίου, Νικόλ. Κολύρης καὶ ἄλλοι.

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΜΑΣ ΠΗΡΕ ΤΑ ΒΟΥΝΑ

Οι περισσότεροι νοσταλγοί που γύρισαν στο χωριό το τριήμερο 26—28 Οκτωβρίου έπωφελήθηκαν από τον καλό καιρό για να ανέβουν από τον καινούργιο δρόμο προς το Διάσελο. Αυτοί ήταν οι Πέτρος Κουτσουβέλης με τα δυο παιδιά του, τη γυναίκα του και ένα φιλικό ζευγάρι, ο Δημήτρης Βασιλόπουλος με την οικογένειά του, ο Νικηφόρος Ζούγρος με τη γυναίκα του, ο Άθανάσιος Μαλεβίτης με τη γυναίκα του και ο Γιάννης Γεωργ. Μαλιθίτης με τη γυναίκα του και την κόρη του και ο Βασ. Κ. Τούμπας.

Φυσικά, πριν ξεκινήσουν όλοι δήλωσαν τις όρευστικές τους ικανότητες και έσπευδαν να προσθέσουν πονηρά ότι ενώ μπορούσαν να ανέβουν τρέχοντας το θουνό, αναγκάζονταν να προτιμήσουν τα αυτοκίνητα για να μη χαλάσουν την παρέα του αυτοκινήτου.

Κάποιος θεός της Γκιώνας όμως τους τιμωρεί και τους έκαλεσε να θεβαιώσουν του λόγους το αληθές, όταν ο δρόμος θρέθηκε μπλοκαρισμένος από χωματουργικά μηχανήματα και έπεσε το σύνθημα με τα πόδια.

Ύστερα από πορεία λίγης ώρας άκούστηκε κάποιος να ψιθυρίζει εμπιστευτικά πως δεν θα άντεχε το δρόμο, αλλά έπαιρνε κουράγιο στη σκέψη ότι μπορούσε να γίνει λόγος για την άδυναμία του από τις στήλες του Δελτίου μας. Και μόνο η σκέψη αυτή αποδεικνύει πόσο είναι χρήσιμος ο δημόσιος έλεγχος που ασκούν τα μέσα μαζικής επικοινωνίας και μας κάνουν να ντρεπόμαστε μεταξύ μας.

Το Δελτίο μας θέλει να διαβεβαιώσει τον καλό μας φίλο ότι τόσο τρομερά μυστικά δεν πρόκειται να αποκαλύψη ποτέ και ότι δεν είναι σκανδαλοθηρικό.

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Χάρης στις θροχές του καλοκαιριού ή παραγωγή του χωριού μας φέτος ήταν ικανοποιητική. Τα φρούτα μας άφθονα διοχετεύθηκαν προς την αγορά της Άμφισσας και πολλοί άρχισαν να τα πωλούν και επιτοπίως στους τουρίστες.

Τα φασόλια και οι πατάτες ήταν νοστιμότατα και άφθονα, που σε πολλά σπίτια Καλοσκοπιωτών και φίλων τους γίνονται πιά ειδικές εκδηλώσεις με «φασουλοπάρτυ» τύπου Κουκουβίστας, ή πατατοφάγια, που μας θυμίζουν τη μεγάλη κατανάλωση της κατοχής.

Ο Άϊνικόλας ευλόγησε έφέτος την παραγωγή σταφυλιών και έφτασε στο ύψος που είχαν κάποτε ο Κωστής ο Έφορος, ο Ευθύμιος Άλεξίου, ο Γιάννης Άλεξίου (Άλεξόγιαννος), ο Νίκος ο Κολλύρης και άλλοι. Την ποιότητα του κρασιού μας δεν τη γευτήκαμε ακόμα. Έλπίζουμε όμως να μην ύστερη της περσινής.

Άνάμεσα στα ευχάριστα αυτά, παραφωνία αποτελεί ο φόβος που εκφράζουμε για τα καρύδια μας, ύστερα από το άνοιξιάτικο χαλάζι που πλήγωσε τα φύλλα των καρυδιών μας και πολλοί φοβούνται ότι είναι άπαρχη φυλλοξήρας. Αν το φαινόμενο επαναληφθί και την έρχόμενη άνοιξη, καλό θα ήταν ο πρόεδρος της Κοινότητας να συζητήσει το πρόβλημα με τους γεωπόνους της Νομαρχίας.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΠΡΟ ΤΩΝ ΠΥΛΩΝ

Ύποπτα τουρκικά συμφέροντα φαίνεται ότι υποθάλλει με την καλή της πρόθεση ή μηνιαία έφημερίδα του Συλλόγου Οίνοχωριτών Παρνασσίδος «ΤΟ ΟΙΝΟΧΩΡΙ», όταν προσπαθή να ανακαλύψει πίσω από τον τίτλο του Δελτίου μας κινδύνους διεκδίκησης των έδαφών μας από μέρους της... τουρκικής κυβέρνησης!

Η έθνική μας άνεξαρτησία δεν εξαρτάται από το αν χρησιμοποιήσουμε ή όχι τουρκικές λέξεις ή τουρκικά τοπωνύμια, αλλά αποκλειστικά και μόνον από το αν κρατάμε και μεταλαμπαδεύουμε τις έθνικές μας παραδόσεις για τις όποιες αγωνίζεται τόσο η έφημερίδα των Οίνοχωριτών με μεγάλη έπιτυχία, όσο και το δικό μας Δελτίο.

Με την ευκαιρία θέλουμε να κλείσουμε τη συζήτηση γύρω από τον τίτλο του Δελτίου μας που δεν έχει τόσο σχέση με το έπίσημο όνομα του χωριού μας, που σωστά άλλαξε, όσο με τον συναισθηματικό μας κόσμο που είναι δεμένος με άναμνήσεις. Οι άναμνήσεις δεν άλλαξαν όνόματα και η διατήρηση στη μνήμη μας της Κουκουβίστας είναι το μυστικό μας νήμα που μας γυρνά πίσω στο λαβύρινθο της μνήμης μας και μας βοηθά να μη χαθούμε στα μονοπάτια των παιδικών μας χρόνων. Έξ άλλου, οι περισσότεροι άναγνώστες το έχουν καταλάβει και έχουν ταχθεί υπέρ της απόφωός μας.

ΤΑ ΠΑΡΑΤΣΟΥΚΛΙΑ

Όπως γράφουμε και στο παραπάνω σχετικά με τον τίτλο Κουκουβίστα, έτσι και με τα παρατσούκλια που μερικοί είναι πιο πολύ γνωστοί παρά με το έπίσημο όνόμα τους. Αυτό ίσως οφείλεται στο ότι ο γενάρχης τους που του το πρωτοκόλλησαν ήταν μια ίσχυρή προσωπικότητα. Βέβαια, στις έπόμενες γενεές όταν παρουσιάζονται αξιόλογοι άνθρωποι που δημιουργούν δική τους προσωπικότητα, τα παρατσούκλια ξεχνιούνται ή διατηρούνται μόνο χάριν άστειότητας.

Στο Δελτίο μας μερικές φορές υπενθυμίζουμε τα παρατσούκλια μερικών για να δώσουμε ένα χρώμα μεγαλύτερης οικειότητας στις μεταξύ μας σχέσεις. Άλλοτε έχουμε το χρόνο και τη δυνατότητα να ζητήσουμε τη σχετική άδεια και άλλοτε όχι.

Παρακαλούμε θερμά τους φίλους μας να μας συγχωρήσουν την παράλειψη και τους διαβεβαιώνουμε ότι ποτέ δεν είχαμε κακή πρόθεση.

νεα μενία

Με πολλή χαρά δημοσιεύουμε τα όνόματα των παιδιών που σπουδάζουν σε άνώτερες Σχολές. Πιστεύουμε πως οι πληροφορίες μας δεν είναι πλήρεις και παρακαλούμε να μας συμπληρώσετε όνόματα που τυχόν μας έχουν διαφύγει.

Άλέξανδρος Άγγέλου Άλεξίου, Λαμία, Όδοντιατρική Άθηνών. Δημήτριος Παναγιώτου Άλεξίου, Λαμία, Γεωπονική Άθηνών. Γεώργιος Παναγ. Βλάχος, Θεσ)νίκη, Οικονομικές έπιστήμες. Κωνσταντίνος Ζαχ. Κόλλιας, Άθήναι, Άνωτάτη Έμπορική. Στεφανία Γεωργίου Κόλλιας, Άθήναι, Γαλλική Φιλολογία. Στέφανος Δημητρίου Κόλλιας, Άθήναι, Πολυτεχνείο. Ιωάννα Χαραλάμπους Κόλλιας, Άθήναι (Πολυτ. Βερολίνου). Άναστασία Παναγιώτου Κυρίτση, Άθήναι, Άρχιτεκτονική - Ιταλία. Ταξιάρχ. Μιλ. Κυριαζής, Οικονομ. Έπιστήμες, Λονδίνο. Άγγελική Δημητρίου Κωστή, Άθήναι, Γαλλική Φιλολογία και Γεώργιος Δημητρίου Κωστής Πολυτεχνείο (άμφότεροι παιδιά της Σοφίας Ζαχαριά). Άλέξανδρος Άθανασίου Μώρης, Λαμία, Βιομηχα-

νική Θεσσαλονίκης. Εύθύμιος 'Αθανασίου Μώρης, Λαμία, Σιθωνιάδεις Σχολή. Παναγιώτης Θεοδώρου Μώρης, Πειραιεύς, Πολυτεχνείο. Εὐαγγελία Γεωργίου Ραπτοπούλου, Πολωνία, Πολυτεχνείο. Γεωργία 'Αθανασίου Ραπτοπούλου, 'Αθήναι, Γαλλική Φιλολογία. 'Ιωάννης Ζαχ. Ραπτόπουλος, 'Αθήναι, Πολυτεχνείο. Γεώργιος Θεμιστοκλή Ραπτόπουλος, 'Αθήναι, 'Ανωτάτη 'Εμπορική. Βασιλική Σεραφειμοπούλου ('Αθανασίας Καραμήτρου), 'Αρχιτεκτονική - 'Ιταλία. Φωτεινή Βασιλείου Τσιρώνη (Γεωργίας Παπαδάκη), Νομική 'Αθηνών. Περικλής Φίκας ('Ελένης Καρατσιώλη), Χημεία Θεσ)νίκης. 'Απόστολος 'Ιωάννου Χαμηλός, 'Αθήναι, 'Οδοντιατρική. Εύθύμιος 'Ιωάννου Χαμηλός, 'Αθήναι, 'Ιατρική. 'Αφροδίτη Γρηγορίου Χασιακού, 'Αθήναι, Φιλοσοφική 'Αθηνών. 'Αναστάσιος Γεωργίου Χασιακός, 'Αθήναι, Πολυτεχνείο.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

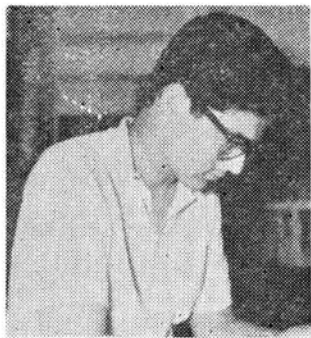

Με ιδιαίτερη περηφάνεια πληροφορηθήκαμε ότι ο Θεόφιλος Πριόβολος, γιός του συχωριανού μας Γεωρ. Πριόβολου, έχει με επιτυχία ολοκληρώσει τις οικονομολογικές του σπουδές στη Λωζάννη, ενώ είναι μόλις 22 ετών. "Ηδη έχει έγγραφη για μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο της Γενεύης.

Το Δελτίο μας του εύχεται καλή σταδιοδρομία.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΤΙΜΟΥΝ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

'Εγκαινιάζουμε σήμερα μια στήλη στην οποία θα παρουσιάσουμε σιγά-σιγά τα στοιχεία που φθάνουν στο Δελτίο μας σχετικά με την επισημονική δράση προσώπων που κατάγονται από το χωριό μας

Με την ευκαιρία που θρискόταν το φετεινό καλοκαίρι στην 'Ελλάδα ο καθηγητής της Σχολής Φυσικής του Πανεπιστημίου του Γουόμικ των ΗΠΑ κ. Νικηφόρος Χ. Κόλλιας τον παρακαλέσαμε και μās έδωσε μερικά στοιχεία:

'Ο Νικηφόρος, γιός του Χαράλαμπος και της Νίτσας Κόλλια, γεννήθηκε στην 'Αθήνα τό έτος 1941. Μετά την περάτωση των γυμνασιακών του σπουδών στην 'Αναργύρειο και Κοργιαλένιο Σχολή Σπετσών, μετέβη με υποτροφία στο Λος 'Αντζελες της Καλιφορνίας και παρακολούθησε επί 4 χρόνια Φυσική στο Πανεπιστήμιο U.C.L.A. 'Εν συνεχείς έλαβε δυό νέες υποτροφίες και περάτωσε τις μεταπτυχιακές του σπουδές στο Πανεπιστήμιο Γουόμικ, από τό όποιο έλαβε και τό διδακτορικό του δίπλωμα. Στο ίδιο Πανεπιστήμιο διορίσθηκε καθηγητής 'Ερευνητής και ανήκει στο διδακτικό προσωπικό της Σχολής Φυσικής.

Τό επισημονικό του έργο είναι πολύ μεγάλο. "Εχει γράψει 20 επισημονικές έργασίες και έχει λάβει μέρος σε πολλά επισημονικά συνέδρια. Είναι μέλος πολλών διεθνών επισημονικών οργανώσεων.

'Η μεγάλη του σταδιοδρομία δέν θάμπωσε τό σεμνό συμπατριώτη μας. Σχεδόν κάθε καλοκαίρι επιστρέφει στην

'Ελλάδα και επισκέπτεται τό χωριό μας.

Τό Δελτίο μας έρμηνεύοντας τά αίσθήματα των συμπατριωτών, χαιρετίζει την παρουσία του διακεκριμένου χωριανού μας και του εύχεται κάθε πρόοδο και ευτυχία.

ΟΙ ΑΙΩΝΟΒΙΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Πολλές φορές διαβάζουμε στις έφημερίδες, ότι σε διάφορα μέρη του κόσμου οί δημοσιογράφοι ανάκαλύπτουν μερικούς υπεραιώνόβιους και σπεύδουν να πληροφορηθούν την αίτία που τους κάνει να υπερνικούν τό χρόνο. Θά αποτελούσε λοιπόν παράλειψη για τό Δελτίο μας, αν δέν αναφέραμε τέτοια γεγονότα, όταν αυτά συμβαίνουν στο ίδιο τό χωριό μας. Με την σκέψη αυτή ξεκίνησε ή έκστρατεία για συλλογή πληροφοριών για τους υπερήλικες της Κουκουθίστας. Πρώτη στόν κατάλογο έρχεται ή Παναγιώτα 'Αθαν. Κόλλια (Παναγιού Καλοθανάσaina), που δημοσιεύμε σήμερα την φωτογραφία της. Γεννημένη πριν από 103 (;) χρόνια, είναι ο παλαιότερος κάτοικος του χωριού και χαίρεται παιδιά 5, έγγονια 12, δισέγγονα 22, τρισέγγονα 3. Χωρίς να δώση όρκο στόν 'Ιπποκράτη, ήταν ή πρώτη μαμή που στά χέρια της έκλαψαν για πρώτη φορά οί περισσότεροι κάτοικοι του χωριού.

'Η Καλοθανάσaina δέν είναι μόνο ένας άνθρωπος που νίκησε τό χρόνο, αλλά είναι συγχρόνως ένα σύμβολο καρτερικότητας και λιτότητας. Τυφλή από χρόνια ζή με τις υπόλοιπες αίσθήσεις. Χαίρεται τις αλλαγές του χρόνου και τά θγάζει πέρα χωρίς να στερείται τις μικρές χαρές της ζωής. Γι' αυτήν δέν ισχύει ή εύχή «να τά εκατοστήσης», αλλά «να τά χιλιάσης».

Ο Σύνδεσμός μας οργανώνει τον μεγάλο απο-
κρητικό χορό του στο Κέντρο ΚΑΛΑΜΠΟΚΑ
(Πατησίων), στις 25 Φεβρουαρίου 1976,
ήμέρα Τετάρτη.

Ν Α Μ Η Λ Ε Ι Ψ Η Κ Α Ν Ε Ι Σ

Λεπτομέρειες θα ανακοινωθούν προσεχώς

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑΣ

ΟΠΩΣ ΤΗΝ ΕΓΡΑΨΕ Ο ΙΕΡΟΨΑΛΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Τὸ 1973 ὁ ἱεροψάλτης τοῦ χωριοῦ μας Παναγ. Χρ. Παπανικολάου ἔγραψε καὶ παρέδωσε στὸν καθηγητὴ Γεώργιο Ταξ. Κόλλια ἓνα πολὺ ἐνδιαφέρον χειρόγραφο γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ χωριοῦ μας. Ὁ ἀείμνηστος καθηγητὴς δὲν πρόλαβε νὰ τὸ ἀξιοποιήσῃ ὅπως ὑπελόγιζε γιὰτὶ τὸν ἐπρόφθασε ὁ θάνατος.

Τὸ Δελτίο μας, στὴν προσπαθειά του νὰ ζωντανέψῃ τὴν ἱστορία τοῦ χωριοῦ μας, θρῆκε τὸ κείμενο πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ζήτησε τὴν ἀδεια ἀπὸ τὸν συγγραφέα νὰ τὸ δημοσιεύσῃ.

Ἀπὸ τὸ σημερινὸ Δελτίο καὶ σὲ ὅλα τὰ ἐπόμενα θὰ θρῆτε τὴ συνέχεια τοῦ κειμένου ὅπως ἔχει γραφῇ στὴν ἀρχικὴ

του μορφή χωρὶς καμιά οὐσιαστικὴ διόρθωση.

Πιστεύουμε ὅτι τέτοια κείμενα, γεμᾶτα μὲ μὲ τὸν αὐτόρητο λυρισμὸ τῶν ἀνθρώπων τοῦ μόχθου εἶναι ἀξία γιὰ νὰ δοῦν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος.

Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι γραμμένη ἡ ἱστορία τοῦ χωριοῦ, ὅλα τὰ στίπια μὲ τοὺς ἀρχηγούς των ὅταν τὸ χωριὸ ἦταν στὴν ἀκμὴ του, τὰ ὀνόματα τῶν φονευθέντων εἰς τοὺς πολέμους καὶ ἄλλοι. Παρακαλῶ τὸν ἀναγνώστη ὅπως τὸ βιβλίον μου τὸ διαβάσῃ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τέλους, ἔστω καὶ ἐκ διαλειμμάτων. Ἐάν τὸ διαβάσῃ ὀλόκληρον θὰ τὰ εὕρῃ γραμμένα ἐν ὀλίγοις ὅλα σχεδόν. Ἐάν θὰ ἀμελήσῃ νὰ τὰ διαβάσῃ ὅλα, δὲν θὰ ἡμπορέσῃ νὰ καταλάβῃ τὴν ἱστορία τοῦ χωριοῦ Καλοσκοπῆς (παλαιᾶς Κουκουβίστας).

Παναγιώτης Παπανικολάου, 1.1.1973

Τὸ βιβλίον τοῦτο τὸ γράφω μὲ τὸ χέρι μου ἐγὼ ὁ Καλοσκοπιώτης (ἢ Κουκουβιστιανός) Παναγιώτης Χρ. Παπανικολάου. Δὲν εἶμαι δάσκαλος, οὔτε ἐφοίτησα σὲ Σχολές, ἀπλούστατα ἔχω θγάλει τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο τὸ ἔτος 1916. Ὁρθογραφία δὲν γνωρίζω, πλὴν ἀπὸ μερικὲς λέξεις. Δὲν θὰ μὲ παραξηγήσῃ ὅποιος διαβάσει τὰ γραπτά μου. Σὰς γρόφω τὴν ἱστορία τοῦ χωριοῦ μας Καλοσκοπῆς (ἢ παλαιᾶς Κουκουβίστας) καὶ τὸ παραδίδω εἰς τοὺς ἀδελφούς Χαράλαμπον, Γεώργιον καὶ Δημήτριον Ταξιάρχου Κόλια, ἵνα ἀπὸ τὰ γραπτά μου συλλέξουν ὅσα νομίζουν εὐχάριστα καὶ θγάλουν βιβλία ἐντυπα διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ χωριοῦ. Οἱ ἀδελφοὶ Ταξιάρχου Κόλλια εἶναι ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων καὶ κατέχουν ἀνώτερες δημόσιες θέσεις. Γράφω ὅσα ἔχουν παραδοθῇ ἀπὸ τοὺς παλαιούς γέροντας καὶ ὅ,τι εἶδα ἐγὼ στὰ χρόνια τῆς ζωῆς μου. Εἶμαι 69 ἐτῶν. Παιδιόθεν εἶμαι ἱεροψάλτης τοῦ χωριοῦ μας καὶ μὲ τὰ λίγα αὐτὰ γράμματα πού ἔμαθα ὡς μικρός εἰς Δημοτικὸ Σχολεῖο, δὲν ἔπαυσα νὰ διαβάζω παντὸς εἴδους βιβλία καὶ ἰδιαίτερώς ἐκκλησιαστικά λόγω πού εἶμαι ἀπὸ μικρός ἱεροψάλτης. Ἀλλὰ εἶχα καὶ ἔχω διαθέσεις νὰ ἀκούω τοὺς παλαιούς παπποὺδες μας γιὰ τὸ χωριό, ἀλλὰ ἀκούω καὶ ἄλλους ἀνθρώπους πού εἶναι ἐγγράμματοι, νὰ μοῦ λένε ἱστορίες διαφόρων λαῶν καὶ τῆς πατρίδος μας.

Πρέπει λοιπὸν ὁ κάθε νέος ἀρχικῶς νὰ μάθῃ τὴν ἱστορία τῆς πατρίδος του, τῆς θρησκείας του καὶ τοῦ τόπου του, τῆς πόλεώς του ἢ τοῦ χωριοῦ του καὶ νὰ κρατοῦμε τὰς παραδόσεις τὰς ὁποίας μᾶς παρέδωσαν οἱ πατέρες μας, οἱ παπποὺδες κλπ. καθὼς καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς λέγει «ἀδελφοί στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν».

Παρακαλῶ τοὺς ἀδελφούς Ταξ. Κόλλια τὸ βιβλίον αὐτὸ νὰ τὸ τοποθετήσουν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τους, ἐκεῖ πού ἀσφαλῶς ἔχουν πολλὰ βιβλία πολὺτιμα καὶ ἐπιστημονικά, οὕτως ὥστε ἂν θρεθῇ ἄνθρωπος ἐνδιαφερόμενος ἢ τῶρα ἢ στὸ μέλλον, νὰ τὸ διαβάσῃ, ὅπως καὶ ἐγὼ γυρίζω δεξιὰ ἀριστερὰ τὰ διάφορα βιβλία τῆς ἐκκλησίας γιὰ νὰ εὕρω ἔστω καὶ μιὰ ὑπογραφή χειρογράφου ἐνός τῶν παλαιῶν παποῦδων μας. Ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει πολλὰ βιβλία φυλαγμένα εἰς τὴν βιβλιοθήκην μέσα εἰς τὸ ἱερό.

Παρακαλεῖται ὅποιος διαβάσῃ τὸ βιβλίον νὰ τὸ διατηρῇ καθαρόν. Καὶ ἀρχίζουμε μὲ τὴν ἱστορία τοῦ χωριοῦ ἐν ὀλίγοις.

Παλαιότερα τὸ χωριὸ Καλοσκοπῆ ἐλέγετο Κουκουβίστα, σήμερον ὅμως ὑπάρχουν χειρόγραφα τῶν παποῦδων μας πού γράφουν πὼς τὸ ὄνομα Κουκουβίστα κατὰ παράδοσιν εἶναι γιουγκοσλαβικόν.

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ ΕΙΣ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

Οἱ χωριανοὶ ἀφοῦ ὑπέφεραν ἀπὸ τοὺς Τούρκους καθὼς καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐπὶ αἰῶνας, ἀπεφάσισαν νὰ κάνουν τοπικὲς ἐπαναστάσεις. Ἐνας τέτοιος φοβερός ἐπαναστάτης ὡς γνωστὸν ἦταν καὶ ὁ Παπανδριάς Μώρης (ἱερεὺς), Κουκουβιστιανὸς χωριανὸς μας ὁ παπᾶ-Ἀνδρέας ἦταν λειτουργὸς ρασοφόρος, ἔμασε μερικὰ παλικάρια καὶ ἄρχισε νὰ κἀνῃ ζημιὲς στοὺς Τούρκους, ὀπλισμένοι μὲ τὰ ἄρματα τῆς ἐποχῆς των (καριοφύλια), ὅπλα, δίκανες κουμποῦρες, γιαταγάνια κλπ. Ἡ δουλειὰ αὐτὴ ἔγινε πρὶν τῆς γενικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. Οἱ Τούρκοι, ἀφοῦ ἔμαθαν ὅτι ὁ ἀρχηγὸς εἶναι ὁ Παπανδριάς Κουκουβιστιανός, πῆγαν εἰς τὴν Ἀμφισα, τότε Σάλωνα, καὶ διεμαρτυρήθησαν εἰς τὸν Ἐπίσκοπον Ἡσαΐα, μὲ τὴν ἰδέα ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Ἡσαΐας θὰ ἀπαγορεύσῃ καὶ θὰ τιμωρήσῃ τὸν Παπανδριά, ὁ δὲ Ἡσαΐας συνεννοήθηκε μὲ τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Γρηγόριον Ε' καὶ ἀνέφερε τὰ γεγονότα μὲ τοὺς θαλασσινοὺς ἐμπίστους Γαλαξιδιώτες, οἱ ὁποῖοι ταξίδευαν τακτικὰ εἰς τὴν Πόλιν καὶ γνωστοὶ τοῦ Πατριάρχου, ὁ δὲ Πατριάρχης ἔστειλε ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Ἡσαΐαν μὲ τοὺς ἰδίους Γαλαξιδιώτες πού ἦσαν, καθὼς εἴπαμε ἀνωτέρω, ἐμπιστοι, καὶ γράφει καθαρῶς θρησκευτικὰ καὶ λέγει εἰς τὸν Ἡσαΐαν κρυφὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν Παπανδριά, φανερά νὰ τὸν καταδικάζῃ, νὰ τὸν κυνηγᾷ μὲ ὅλας του τὰς δυνάμεις, διὰ νὰ φαίνεται εὐνοούμενος τῶν Τούρκων δῆθεν... Ὁ Ἡσαΐας ἀφόρισε τὸν Παπανδριά γιὰ τὰ μάτια τῶν Τούρκων. Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἔχει πολλὰ γραμμένα πρὸς τὸν Ἡσαΐα καὶ ὅπως εἴπαμε ἀνωτέρω καθαρῶς θρησκευτικὰ. Καὶ σήμερον ὑπάρχει ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν Ἀμφίσσης. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, τὴν εἶχαν δημοσιεύσει εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος Ἀμφίσσης «Φωκὶς» καὶ τὴν διάβασα μόνος μου. Αὐτὰ τὰ λίγα περὶ τοῦ

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑΣ

Δημοσιεύουμε πρώτο το γράμμα του χωριανού μας Παναγ. Κυρίτση γιατί περιέχει μια αξιόλογη προσφορά. Όπως θα δήτε ο καλός μας φίλος προσφέρει μια εγκυκλοπαίδεια ή «ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ» για το καλύτερο μαθητή ή μαθήτριά του Σχολείου του χωριού. Η προσφορά αυτή είναι η δεύτερη γιατί ο κ. Κυρίτσης είχε προσφέρει στο παρελθόν και άλλη μια σειρά εγκυκλοπαίδειας για τη βιβλιοθήκη του Σχολείου. Παρακαλούμε τον δάσκαλο και τον ιερέα να μας γνωρίσουν σε ποιό μαθητή πρέπει να δοθεί ή προσφορά του συγχωριανού μας.

Κύριοι,

Λεχθήτε τα συγχαρητήριά μου δια την έκδοσιν της εφημερίδας του χωριού μας, ή κυκλοφορία της οποίας είχε μεγάλη απήχηση εις όλους τους άπανταχού Καλοσκοπίτας, μόνον ο τίτλος της. «Κουκουβίστα» δεν είναι επιτυχής και το θέμα αυτό δύναται να λυθῇ δια καθολικής ψηφοφορίας των μελών του Συνδέσμου, διότι Κουκουβίστα έχει ώνομάση ο Ήλιόπουλος δόκλῃρη την περιοχὴν Β) Ανατολικά του 51.

Δια την έκδοσιν και περαιτέρω ἐπὶ τῷ βελτίῳ συνέχισιν της Εφημερίδος προσφέρω πεντακοσσίας δρχ. (500). Ἐπίσης προσφέρω και μίαν Σχολικὴν Παιδικὴν Ἑγκ)δεῖαν «Θησαυρὸς τῶν Γνώσεων» εις μνήμην τοῦ πατρός μου Νικολάου Κυρίτση, τὴν ὁποῖαν παρακαλῶ να δοθῇ εις μαθητὴν ἢ μαθήτριά του Δημοτικὸν Σχολεῖον Καλοσκοπῆς, ἄπορον τῇ εἰσηγήσει και ἀποφάσει τοῦ Ἱερέως και Διδασκάλου τοῦ χωριού μας.

Και τώρα μίαν διόρθωσιν.

Εἰς τὸ κυκλοφορήσαν ὑπ' ἀριθ. 3 δελτίου σας, ἀναφέρεται εἰς τὴν 3ην σελίδα αὐτοῦ ὅτι τὴν 13.8.1975 ἐπραγματοποιήθη ἐκδρομὴ ὑπὸ της «Νέας Γενειᾶς» εἰς τὸ διάσελο μεταῦ τῶν νέων ποὺ ἔλαβον μέρος ἤτοι και ὁ ὑποφαινόμενος, ὁ ὁποῖος δὲν ἀνήκει εἰς τὴν «Νέαν Γενειάν», ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ τοῦ ἐξαδέλφου μου και συνενωνύμου μου Παναγιώτου Κυρίτση τοῦ Δημ. ὅστις σφύζει ἀπὸ νεῖατα, δι' ὃ και ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐν λόγω ἐκδρομὴν.

Εὐχαριστῶ δια τὴν φιλοξενίαν
ΠΑΝ. ΚΥΡΙΤΣΗΣ τοῦ Ν.

Τὸν ἀγαπητὸ Παναγιώτη δὲν θὰ τὸν εὐχαριστήσουμε μόνο για τὴν Ἑγκυκλοπαίδεια ποὺ προσφέρει σὲ μαθητὴ τοῦ χωριού ἀλλὰ και για τὸ ὠραῖο χιούμορ μὲ τὸ ὁποῖο ἀντιμετώπισε ἕνα λάθος τοῦ Δελτίου μας.

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Στὴν ἐφημερίδα «Κουκουβίστα» διάβασα ὅτι δέχεται ἐπιστολὰς ἀπὸ ὅλα τὰ στρώματα τοῦ καθήκοντος. Ἔτσι λαμβάνω τὸ θάρρος και ἀποστέλλω ταύτην χωρὶς νὰ παρεξηγηθῶ για τὰ ὀρθογραφικά μου λάθη. Τοῦτο ὀφεί-

χωριανού μας Παπανδριά Μώρη, ἀπὸ ἐμένα τὸν ἐλάχιστον. Τὴν καθ'αυτοῦ δρᾶσιν τοῦ Παπανδριά και τίς λεπτομέρειες ἂς τίς θρῆτε γραμμένες εἰς τὰ ἐντυπα βιβλία τῶν ἀδελφῶν Ταξιάρχου Κόλλια. Δὲν πρόλαβε νὰ ἰδῇ τὴν πατρίδα τοῦ ἐλεύθερα ὁ Παπανδριάς Μώρης, χάθηκε πρὶν ἀπὸ τὸ 1978. Τὸ πῶς ἀπεθώσε και πότε ἀκριβῶς, για μένα εἶναι ἄγνωστον.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἐπόμενο Δελτίο)

λεται εἰς τὴν μέχρι της δευτέρας τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ φοίτησή μου. Ἐκεῖνα τὰ χρόνια στὴ τσάντα μου, παρὰ τὰ τόσα κεντίδια ποὺ τῆς εἶχε φτιάξει ἡ μάνα μου, δὲν εἶχε τίποτα ἄλλο μέσα παρὰ μόνον μίαν πλάκα, ἕνα κοντόλι και ἕνα ἀλφαθητάρι, ἐνῶ σήμερα ἔχουν μαθήματα ἀπὸ τὸ φεγγάρι.

Λοιπὸν ἀξιότιμοι κύριοι ἰδρυταὶ τοῦ Συλλόγου Καλοσκοπῆς και τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς δεχθῆτε τὰ θερμά μου συγχαρητήρια, ποὺ μερίμνη τοῦ Συλλόγου αὐτοῦ ἄλλαξε ριζικά ἡ ὄψη τοῦ χωριού μὲ τὰ τόσα ὠραῖα πράγματα ποὺ δημιουργήθηκαν σ' αὐτό. Κοινοτικὸ γραφεῖο, μαγαζιά, πλατεῖα, δρόμοι, παιδικὴ χαρὰ ὡς και τὸν ἀνεπιθύμητο, ἀλλὰ ἀπαραίτητον παντὸς ἄλλου ἀναπαυτικὸν ἐνὸς ἐκκαστοῦ μακαρίτου χῶρον. Ἡ ἐφημερίς δὲ αὕτη εἶναι ἡ μεγάλη τροφὸς, τρόπον τινά, ποὺ ἐνώνει και ἐνημερώνει τὰ εὐχάριστα και δυσάρεστα συμβάντα τοῦ τόπου μας εἰς ὅλα τὰ σκορπισμένα και ἐγκατεστημένα συνάμα εἰς διάφορες πολιτεῖες νεῖατα της Καλοσκοπῆς, ποὺ τὸ παλιὸ της ὄνομα Κουκουβίστα της ἔμεινε πλέον σὰν παρατσούκλι, ποὺ παρὰ τὰ σχόλια, ὅταν ἔρχεται στὴ μνήμη μας μᾶς θυμίζει τόσα πολλὰ ποὺ δὲν περιγράφονται, γιατὶ σ' αὐτὸ γεννηθήκαμε, σ' αὐτὸ παίξαμε και σ' αὐτὸ γελάσαμε και κλάψαμε. Ἔτσι, δεχθῆτε σὰς παρακαλῶ τὸ ἐκ δραχμῶν τριακοσίων (300) φτωχὸ μου τίμημα μὲ τὸ πλοῦσιον ἐνδιαφέρον μου πρὸς ἐνίσχυσιν της ἐφημερίδος στὴν ὁποία εὐχομαι καλὴ σταδιοδρομία.

Σὰς χαίρετῶ ὅλους

Ἰωάννης Τριανταφύλλου ἢ Πράντζας

ΝΑ ΓΑΜΠΡΟΙ, ΝΑ ΜΑΔΑΜΑ

Τὰ νέα μᾶς ἔφθασαν ἀπὸ τῇ Λαμῖα, ὁ συγχωριανός μας Ἰωάννης Γεωργίου Χαμηλός, γαλακτοπώλης, μᾶς ἔστειλε μίαν θερμὴ ἐπιστολὴ ποὺ τὴ δημοσιεύουμε στὴ συνέχεια. Δὲν ἀντέχουμε στὸν πειρασμὸ και σχολιάζουμε τὴν χαριτωμένη παρατήρησή του για τὸν προσηλυτισμὸ τῶν γαμπρῶν τοῦ χωριού μας στὴ λατρεία της Κουκουβίστας.

Ἀλλὰ δὲν χρειάζεται. Ἡ γοητεία της Κουκουβίστας εἶναι ἀρκετὴ και ἀπολέμητη.

Μὲ πολὺ χαρὰ ἀπὸ καιρὸ τώρα πληροφορήθηκα ὅτι ἄρχισε ἡ ἐκδοσις τοῦ περιοδικοῦ «Ἡ Κουκουβίστα» ποὺ ἐκδίδει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ «Συνδέσμου Καλοσκοπιτῶν Παρνασσίδος «Ἡ Ἁγία Τριάς» και ἐπίσης μὲ μεγάλη χαρὰ ἀνέγνωσα τὰ τρία τεύχη τοῦ περιοδικοῦ μας τούτου ποὺ ἔλαβα εἰς Λαμίαν.

Οἱ πρωτοστατήσαντες δια τὴν ἐκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ «Ἡ Κουκουβίστα» ποὺ εἶναι περιοδικὸν ὄλων τῶν συμπατριωτῶν μας, εἶναι ἄξιοι κάθε τιμῆς και ἄξιοι θερμῶν συγχαρητηρίων.

Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ὑπεύθυνος και Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου κ. Πάκης Γιαννόπουλος, τὸν ὁποῖον δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζω προσωπικῶς, ἐξεδήλωσεν τοιοῦτον ἐνδιαφέρον δια τὸ χωρίον καταγωγῆς της συζύγου του, τιμᾷ ἰδιαίτερα αὐτὸν και δέον νὰ γίνῃ παράδειγμα και δια τούς λοιποὺς γαμβρούς καλοσκοπιτῶν διότι ὁ ζῆλος του δια τὸ χωρίον μας ὑπερέβη κάθε προσδοκίαν.

Δια της παρούσης μου προτρέπω κάθε Κουκουβιστιανὸ νὰ ἐισφέρῃ τὸ κατά δύναμιν χρηματικὸν ποσόν, ἵνα τὸ περιοδικὸν μας τοῦτο, ἂφ' ἐνὸς μὲν συνεχίσῃ τὴν ἐκδοσὶν του και ἔχει τόσα και τόσα θέματα νὰ ἀπασχοληθῇ, και ἂφ' ἐτέρου νὰ συντομεύσῃ

τόν χρόνον ἐκδόσεώς του οὕτως ὥστε νά καταστῇ μηνιαῖον περιοδικόν.

Πιστεύω πῶς τὰ τελευταῖα μου προτρεπτικά λόγια θά συγκινήσουν τίς γνήσιες ρουμελιώτικες καρδιές τῶν συμπατριωτῶν μας καί θά ἐνισχύσουν τήν ἐκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ μας.

Ὡς πρὸς τὸν τίτλον τοῦ περιοδικοῦ ἔχω τήν γνώμην πῶς πολὺ σωστά ἐβαπτίσθη «Ἡ Κουκουβίστα» διότι πρέπει καί οἱ νεώτεροι νά γνωρίζουν τήν διπλὴν ὀνομασίαν τοῦ χωρίου μας χωρίς βέβαια μὲ τὴν γνώμην μου νά θίξω τὸν διακεκριμένον ἐκπαιδευτικόν καί συγγραφέα κ. Χασιακὸ πού ἔχει διαφορετικὴν γνώμην.

Τελειώνοντας σὰς παρακαλῶ νά δεχθῇτε μίαν δευτέραν μικρὰν συνδρομὴν μου ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων (500) διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ μας.

Μὲ πατριωτικοὺς χαιρετισμοὺς
ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓ. ΧΑΜΗΛΟΣ

Γαλακτοπώλης
Ὁθωνος 35 — Λαμία

ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ ΜΑΣ

Ὁραῖες παρατηρήσεις σχετικὰ μὲ τοὺς στόχους τοῦ δελτίου μας μᾶς στέλνει ὁ συγχωριανός μας Δημήτριος Π. Κόλλιας.

Ἐλαβα τὰ τρία φύλλα τοῦ δελτίου «Ἡ Κουκουβίστα» πού ἔχετε κυκλοφορήσῃ ἕως σήμερα καί ἐξοικονομῶν λίγο χρόνο ἀπὸ τὴν ἀνάπαυσίν μου, ἔρχομαι καί ἐγὼ νά προσθέσω λίγα λόγια καί σκέψεις εἰς τὴν ὠραίαν σας προσπάθειαν τῆς πρωτοβουλίας σας. Ἡ χαρὰ καί ἡ οἰκονομικὴ συνδρομὴ θά πρέπει νά σὰς συντροφέηται ἐκ μέρους ὧλων μας. Ὁ ἐκλεγείς τίτλος εἶναι ὠραῖος καθὼς καί ὁ προτιμώμενος ἀπὸ ἄλλους συντοπίτες μας εἶναι ἐπίσης καλὸς καί δὲν θά πρέπει νά χωλιάζουμε μὲ τοὺς τύπους. Καί οἱ δύο τίτλοι καί λέξεις εἶναι θαυμάσιοι ὅσο καί ὁ τόπος μας.

Στόχος, θά πρέπει νά εἶναι ἐκτὸς τῶν γνωστῶν καί τεκμηριωμένων κάθε σχετικοῦ ἐντύπου ἐπιδιώξεων καί δύο ἀκόμη σοβαρότατα θέματα πού θά πρέπει νά ἀπασχολήσουν τὸ δελτίον.

1) Ἡ τρομερὴ ἀπειλὴ τοῦ περιβάλλοντος τοῦ ἀγαπημένου μας χωριοῦ πού γίνεται πλέον πανωλεθρία μετὰ τὴν ἀνευ προηγούμενου ἀνάπτυξιν τῶν φοβερῶν πλοκαμιῶν τοῦ ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΥ τῶν μονοπωλίων καί

2) Τὴν ἀνάπτυξιν καί διαιώνισιν τῆς ΜΝΗΜΗΣ —πού δὲν εἶναι ἀνάγκη νά περάσουν 155 χρόνια διὰ νά στηθῇ ἐν ἐνδεικτικὸν μνημεῖον τοῦ Παπαντριά τοῦ Μῶρη διὰ νά θυμούμεθα τοὺς φοβεροὺς ἀγῶνας τῶν προπακούδων μας διὰ νά στεριώσουν τὸν Ἑθνικὸν μας Χῶρον καί νά ἀγνοοῦμεν τὰς θυσίας ἀπὸ τοὺς προσφάτους ὁμοίους ἀγῶνας μὲ πρῶτον ἔργον τὴν δημοσίευσιν τῶν θυμάτων ἀπὸ τὸ ἔτος 1940 καί ἐντεῦθεν. Γι' αὐτὸ θά πρέπει κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην νά γίνῃ ἐκκλήσις μέσω τοῦ δελτίου πρὸς ὅλους τοὺς συντοπίτες καί μὴ, νά γνωρίσουν τυχὸν παραλειπόμενα ὀνόματα καί στοιχεῖα ἀνδρῶν καί γυναικῶν καί θυγατέρων τῆς Κουκουβίστας μας.

Ἡ πρωτοβουλία αὕτη θά πρέπει νά ἐπεκταθῇ καί νά δημιουργηθοῦν γραπτὰ μνημεῖα ἀπὸ τὴν κοινότητα μας καί μὲ τὸν καιρὸ ν' ἀποθανατισθοῦν εἰς τοὺς αἰῶνας διὰ μαρμαρικῶν μαρτυριῶν καί σχετικοῦ θάβρου ἀπὸ ἑνα γρανιτῶδες ὄγκο τῶν αἰώνων βουνῶν μας.

Ἡ γενομένη ἀρχὴ ἐξιστορίσεως ἀπὸ τὸν ἀγαπητὸν Δῆμον Ἀθ. Κόλλιαν (Καλοθανάση) θά πρέπει νά βοηθηθῇ πρὸς τὴν ἀναφερομένην ὑπ' ἐμοῦ ὡς ἄνω προσπάθειαν πρὶν ἢ γενιὰ μας ἐξαφανισθῇ. Σὰς ἀποστέλλω δραχμὰς πεντακοσίας, ὑποσχόμενος νά βοηθῶ συντόμως καί μὲ ἄλλο ἔμβασμα.

(Στὴ συνέχεια παραθέτει κατάλογο τῶν θυμάτων περιό-

δου 1940—1945. Τὸν εὐχαριστοῦμε καί τὸν πληροφοροῦμε ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν θυμάτων θά δημοσιευθοῦν σύντομα στὴ στήλη «Ἱστορία Κουκουβίστας»).

Διατελῶ. Μὲ ἀγάπη καί φιλικώτατα
ΔΗΜ. Π. ΚΟΛΛΙΑΣ
καί διὰ τὸ εὐχον μερικῶν
(Καλόγηρος)

ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΛΕΙΠΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Μία πολὺ χρήσιμη ἰδέα μᾶς προτείνει ὁ συμπατριώτης μας Γεώργ. Παν. Κόλλιας. Τὴν δημοσιεύουμε χωρὶς σχόλια, πρὸς τὸ παρόν. Πληροφοροῦμε μόνον ὅτι παρόμοιες προσπάθειες ἔχουν εὐδοκῶθῃ σὲ πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος.

Στὴν Ἀγαπητὴ «Κουκουβίστα».

Στὸ τρίτο σου φύλλο δημοσίευσες τὸ «ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΛΕΙΠΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ».

Ἐπειδὴ τὸ θέμα ἀπασχολεῖ πολὺ τὸν κόσμο τοῦ χωριοῦ μας πού θέλει νά ταξιδῇ, ἀλλὰ, δὲν ἔχει πού νά μείνει, πολὺ δὲ περισσότερο ὅταν θέλει νά φιλοξενήσῃ καί ἀνθρώπους του, καί ἐπειδὴ ζητᾷ τὴν γνώμη ὧλων μας, θά σοῦ πῶ τὸ ἐξῆς περιστατικό.

Τὸ περιστατικό τοῦτο νομίζω ὅτι μέχρι ἐνὸς σημείου εἶναι παράλληλο ἢ θά ἔλεγα ὁμοιο μὲ τὸ δικό μας.

Ἐξω ἀπὸ τὸ Λαύριο, ὑπάρχει ἓνα μικρὸ - ὁμορφὸ νησάκι. Τώρα βέβαια ἔχει γίνῃ τόπος παραθερισμοῦ. Στὰ χρόνια πού ἀναφέρεται τὸ περιστατικό, τὸ νησάκι δὲν εἶχε τακτικὴ συγκοινωνία.

Εἶχανε κι' αὐτοὶ (οἱ κάτοικοι τοῦ νησιοῦ πού μένανε στὴν Ἀθήνα) ἓνα Σύλλογο. Ἀποφάσισε λοιπὸν ὁ Σύλλογός τους καί δημιούργησε μιὰ ἐπιτροπὴ νά μελετήσῃ τὸ θέμα σὲ ὅλες του τίς λεπτομέρειες.

Ἡ ἐπιτροπὴ μελέτησε τὸ θέμα καί ὁ Σύλλογος ἐν συνεχείᾳ, ἔκανε τὰ ἐξῆς:

- Προσδιόρισε τὸ ὕψος τῆς δαπάνης γιὰ τὴν κατασκευὴ μιᾶς μικρῆς προβλήτας.
- Προσδιόρισε τὴν ἀξία (ἀγορὰ) ἐνὸς μικροῦ - καλοῦ καραβιοῦ.
- Ἀπεύθυνε γράμμα - παράκληση σ' ὅλους τοὺς, ἀπὸ τὸ νησάκι, καταγομένους, νά ἐγγραφοῦν μέλη (μέτοχοι - ἐταῖροι) τῆς δημιουργηθείσης ἤδη ἐταιρίας περιωρισμένης εὐθύνης.

Ἀποτέλεσμα...! Σὲ 4 μῆνες τὸ νησάκι ἀπέκτησε συγκοινωνία 4—5 φορές τὴν ἑβδομάδα. Μήπως μπορεῖ καί σὲ μᾶς νά γίνῃ καὶ παρεμφερές;

Μιὰ γνώμη εἶπα καί τίποτε ἄλλο.

Μὲ πολλὴ ἀγάπη
ΓΕΩΡΓ. ΠΑΝ ΚΟΛΙΑΣ
(Ἐξάρχεια)

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΓΡΑΜΜΑ

Εἴμαστε εὐτυχεῖς γιατί κλείνουμε τὴ συζήτηση γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Δελτίου μας μὲ ἓνα ὠραῖο γράμμα πού πήραμε ἀπὸ τὸ φίλο μας Χαράλαμπος Κωστοῦρο. Τὰ γράφει τόσο ὠραῖα ὥστε περιτεύουν τὰ σχόλια.

Ἀγαπητοὶ Συγχωριανοὶ καί φίλοι,

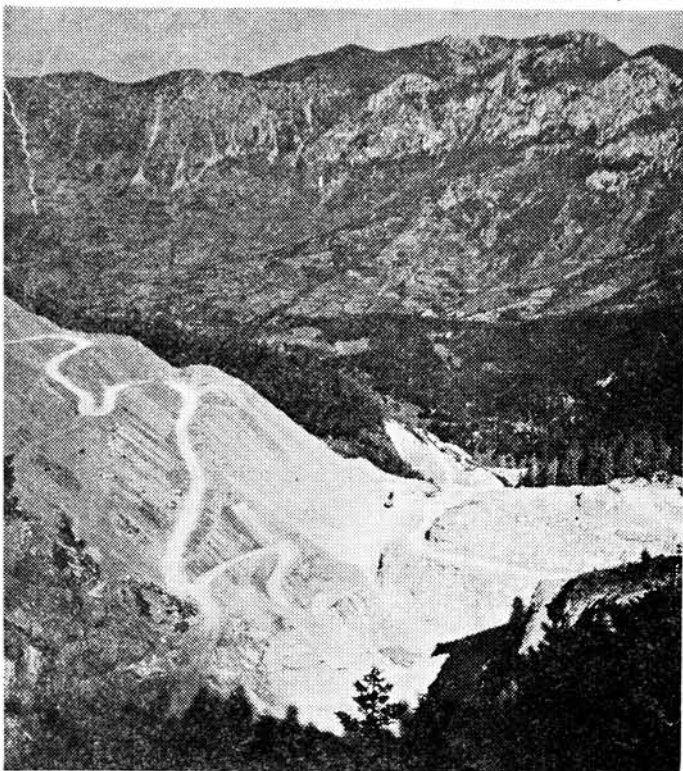
Μὲ ἰδιαίτερα χαρὰ καί συγκίνησι διάβασα καί τὸ τρίτο φύλλο τῆς Ἐφημεριδούλας μας. Δὲν βρίσκω λόγια νά ἐκφράσω τὸν θαυμασμόν του πρὸς ἐσὰς τοὺς τολμηροὺς πρωτοπόρους πού εἴχατε τὸ θάρρος νά ἀναλάβετε ἓνα τόσο βαρὺ ἔργο. Γιατὶ ἀλήθεια, ἡ ἐκδοσις ἐνὸς Δελτίου, πού οἱ σελίδες του νά μποροῦν νά ζωντανεύουν ἐχασμένες παραστάσεις καί νά μιλοῦν βαθεῖα στὴν ψυχὴ κάθε Κουκουβιστιανοῦ καί νά τὸν φέρνουν τόσο

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΠΡΟΚΛΗΣΗ

Το Δελτίο μας σέ κάθε του σχεδόν τεύχος επανέρχεται στο πρόβλημα της εγκληματικής καταστροφής των δασών της περιοχής μας. Σήμερα δημοσιεύουμε μία χαρακτηριστική φωτογραφία, ή οποία αποδεικνύει τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς καὶ φαίνεται ὅτι ἀποτελεῖ καὶ χιμῆμα γιὰ τὴν ἔταιρεία πὺ τὴν προκάλεσε.

Ἡ φωτογραφία εἶναι παρμένη ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιο τῆς ἑταιρείας καὶ τὴν παραδίδουμε σήμερα στὴν ἱστορία.

Με τὴν εὐκαιρία πὺ ἡ Βουλὴ συζητᾷ τὸ θέμα τῆς προστασίας τῶν δασῶν, ὁ Σύνδεσμος ἔσπευσε νὰ διαβιβάσῃ στοὺς

Μεταλλεῖα βωξίτου τῆς Α.Ε.Μ. «Βωξίται Παρνασσοῦ, ἐπιφανειακῆς ἐκμεταλλεύσεως εἰς περιοχὴν Γκιώνας (Φωτογραφία ἀπὸ ἡμερολόγιο τῆς ἑταιρείας)

Ἵπουργοὺς Προεδρίας Κυβερνήσεως, Βιομηχανίας καὶ Γεωργίας, μετὰ τὸ ἔγγραφο πὺ δημοσιεύουμε στὴ συνέχεια, τὸ ὑπόμνημα τοῦ συμπatriώτου μας Γεωργίου Ἀριστ. Προσδόλου. Τὸ ὑπόμνημα αὐτὸ ἀποτελεῖ μιὰ πραγματικὴ κραυγὴ

κοντὰ στὸν τόπο πὺ πρωσαντίκρισε τίς πρῶτες ἡλιαχτίδες, δὲν εἶναι καὶ τόσο εὐκολὴ δουλειά.

Ὅσο γιὰ τὸ βαφτιστικὸ ὄνομα τῆς ἑφημεριδοῦλας μας, ἐγὼ νομίζω ὅτι εἶναι πετυχημένο, γιὰτὶ ἔτσι τὸ μάθαμε τὸ χωριουδάκι μας ἀπὸ τοὺς γονεῖς μας καὶ ἔτσι εἶναι χαραγμένο βαθειὰ στὴν ψυχὴ μας. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ὀνόματος θὰ ἔμοιαζε σὰν τὰ σύγχρονα ἀλλαγμένα ὀνόματα τῶν γυναικῶν πὺ δὲν δέχεται νὰ τὰ μνημονεύσῃ ὁ παπᾶς.

Συγχαίροντας καὶ πάλι γιὰ τὴν πρωτοβουλία σας, εὐχομαι ἡ ἐφημεριδοῦλα νὰ γίνῃ ὁ φωτεινὸς φάρος γύρω ἀπ' τὸν ὁποῖον θὰ συγκεντρώνωνται οἱ σκέψεις τῶν κουκουβιστιανῶν πὺ θρῖσκονται σκόρπιοι στὰ πέρατα τοῦ κόσμου.

Μετὰ πολὺ ἀγάπη καὶ εἰλικρινὴ φιλία
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Ι. ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ
Ἀρτάκης 40. Ἀνω Νέα Σμύρνη.

διαμαρτυρίας καὶ μιὰ πρωτοβουλία ἡ ὁποία εἶναι ἀξία γιὰ μίμησιν.

Α'. ΤΟ ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ

(Ἀριθ. Πρωτ. 106) 75)

Πρὸς Ἑξοχωτάτους Ἵπουργοὺς

1. Προεδρίας Κυβερνήσεως
2. Βιομηχανίας
3. Γεωργίας

(Κοινοποιήσεις κ. Νομάρχην Φωκίδος)

Ἵπεδλήθη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ μέλους τοῦ Συνδέσμου μας Γεωργίου Προσδόλου τὸ συνημμένον ὑπόμνημα εἰς τὸ ὁποῖον ἐκφράζεται ἡ κραυγὴ τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας μας διὰ τὴν ἀλόγιστον καὶ πρωτοφανὴ καταστροφὴν τῶν δασῶν τῆς περιοχῆς, ἡ ὁποία παρουσιάζεται ὡς συντελουμένη ὑπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ ὑμετέρου Ἵπουργείου.

Τὸ συνοπτικὸν ὑπόμνημα καὶ αἱ ἐπισυναπτόμεναι εἰς τοῦτο φωτογραφίαι, προσερχόμεναι ἐκ δημοσιευμένου ἡμερολογίου τῆς ἑταιρείας, ἐκθέτουν τὸ μέγεθος τοῦ προβλήματος κατὰ τρόπον ἐναργέστατον. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ προσθέσωμεν περισσότερα σχόλια, βέβαιον ὄντες, ὅτι θὰ ληφθῇ ἀμεσὸς μέριμνα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως.

Παρακαλοῦμεν δεδαιωθῆτε περὶ τῆς ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ ὑμέτερον Ἵπουργεῖον καὶ ἐπ' εὐκαιρία λάβετε ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραμείνωμεν ἀδρανεῖς εἰς περιπτώσιν κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν θὰ τελεσφορήσουν αἱ ὑμέτεραι ἐνέργειαι. Διότι πρόκειται περὶ κυριολεκτικῆς καταστροφῆς τῶν ἔθνικῶν μας δρυῶν.

Μετὰ τιμὴς

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου
ΠΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Β'. ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ Γεωργίου Ἀρ. Προσδόλου ἐκ Καλοσκοπῆς (πρῶν Κουκουβίστα) Φωκίδος. Σφυρομήλιου 7 - τηλ. 3236.938 - Ἀθῆναι.

ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ ΔΑΣΩΝ, ΟΡΟΣΕΙΡΩΝ, ΤΟΠΙΩΝ κλπ.

- 1) Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν Μεταλλευτικαὶ ἑταιρεῖαι:
 - α) Βωξίται Παρνασσοῦ (Ἡλιοπούλου)
 - β) Α.Ε. Μεταλλείων Βωξίται Δελφῶν (Μπάρλου)
 - γ) Α.Ε. Μεταλλεῖα Βωξιτῶν Ἐλευσίνος (Σκαλιστήρη)

ἐκμεταλλεύονται τὸν ὀρυκτὸν πλοῦτον Γκιώνας—Παρνασσοῦ.

- 2) Ἀπὸ τὸ 1967 ἔχουν ἐπεκτείνει τὰς ἐργασίας των καὶ ἔχουν καταστρέψει χιλιάδες στρεμμάτων δασῶν ἐλάτης καὶ ὄροσειρῶν, ἔχουν μεταβάλει τὰ ἄλλοτε μαγευτικὰ τοπία τῆς Γκιώνας καὶ Παρνασσοῦ εἰς ἔρημον Σαχάραν καὶ Σεληνιακὸν τοπίον.

- 3) Ἐχουν ἐξαφανισθῇ εἰς θέσιν 51ον χιλιόμε. ὁδοῦ Ἀμφίσσης—Λαμίας μετὰξὺ Γκιώνας Παρνασσοῦ ὄροσειραὶ ὁλόκληροι μετὰ τῶν δασῶν.

- 4) Εἰς περιοχὴν Καλοσκοπῆς (Κουκουβίστα) ἔχουν ἀνοιγῇ μετὰ τίς μολντόζες δρόμοι προσπελάσεως πρὸς τὰ Λειβάδια Γκιώνας καὶ ἔχουν καταστραφῇ δάση ἀνυπολογίστου ἀξίας. Τὸ ἴδιο ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς περιοχὰς Προσηλίου - Καστελίου καὶ Βάργιανης. **Ἡ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΕΝΑΠΟΘΗΚΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΛΕΥΜΑΤΟΣ.**

Μία ἐπίσκεψις οἰουδήποτε γνώστη τῆς περιοχῆς θὰ

τοῦ προκαλέσει ρίγη βλέποντας τὸ Ξερίζωμα καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν ὁροσειρῶν, τὴν ἄνευ ἐλέγχου συνέχισιν καὶ ἐπέκτασιν τῶν καταστροφῶν ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ἐταιρειῶν οἱ ὁποῖοι ἀρκοῦνται εἰς τὴν εὐκόλον ἐπιφανειακὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ εἰς τὴν διάνοξιν χωματοδρόμων σὲ δάση, ἐνῶ θὰ μπορούσαν νὰ ὑποβληθοῦν εἰς δαπάνας ἀσφαλοστρώσεως τοῦ ὑπάρχοντος δρόμου καὶ νὰ προβοῦν εἰς τὴν δι' ὑπογείων στοῶν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ὀρυκτοῦ πλούτου ὡς γίνε-ται εἰς ὅλα τὰ πολιτισμένα μέρη τοῦ κόσμου.

5) Νὰ ληφθοῦν ἄμεσα κυβερνητικὰ μέτρα. Νὰ σταματήσῃ τὸ κακὸ ἐκεῖ πού εἶναι σήμερα.

6) Διὰ τοῦ θορύβου τῆς δυναμίτιδος τῶν ἐκσκαφῶν κλπ. νυκθημερὸν εἶναι ἀδύνατος ἡ παραμονὴ τῶν κατοίκων εἰς τὰ χωριά καὶ ἡ ἀξιοποίησις αὐτῶν, ὅταν τραντάζονται τὰ σπίτια. Σταματήστε τὸ γρηγορώτερον τὴν ἀνεξέλεγκτον καταστροφὴν, ἀπὸ

τοὺς τοπικοὺς ἀδρανοῦντας παράγοντας τοῦ Νομοῦ Φωδίδος δὲν γίνεται τίποτε!!

Ἡ καταβολὴ ἀποζημιώσεως εἰς τὸ Δημόσιον γιὰ κάθε ἔλατο πού καταστρέφεται εἶναι ἀνεξέλεγκτος καὶ δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ καταμετρηθοῦν τὰ ἑκατομύρια τῶν ἐλάτων πού καταστρέφονται καὶ τὰ ὁποῖα ὑπολογίζονται εἰς μερικὰς χιλιάδας ἀπὸ τὰς Δασικὰς Ὑπηρεσίας.

Τὸ παρὸν ἀπευθύνεται εἰς πάντα ἀρμόδιον καὶ ὑπεύθυνον ἐναντι τῆς παρούσης γενιᾶς καὶ τῶν μελλοντικῶν πού ἔρχονται.

τῶν ἀναφερομένων ἐταιριῶν εἶναι οὐτοπία μπροστὰ στὴ συμφορὰ πού ἔχει προκληθῇ καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διορθωθῇ με' ὁτιδήποτε καὶ ἂν γίνη, οὔτε καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν αἰώνων.

Μετὰ πάσης τιμῆς

Γεώργιος Ἀρ. Πριόβολος

ΤΙΜΗ ΣΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΥΣ

Θὰ ἔπρεπε ἀπὸ τὸ πρῶτο μας φύλλο νὰ εἶχαμε ἀφιερῶσαι ἓνα σημείωμα στοὺς πρωτοπόρους πού σκέφθηκαν νὰ ὑλοποιήσουν τὴν ἰδέα τοῦ Συνδέσμου μας. Ἀλλὰ καὶ παλαιότερα, πρὶν ἀκόμα πάρῃ τὴν νομικὴ τῆς μορφή ἢ προσπάθεια συμπαράστασης σὲ χωριὸ μας, πολλοὶ ἐνδιαφέρθηκαν γι' αὐτὸ καὶ τὸ συμπόνεσαν. Τώρα ὅμως πού τὸ Δελτίο μας πῆρε σιγά-σιγά τὴν ὀριστικὴ του μορφή, τὸ πρῶτο μας καθήκον εἶναι νὰ θυμηθοῦμε τοὺς πρωτοπόρους.

Ὅπως εἶναι γνωστὸ, μετὰ ἀπὸ σποραδικὰς προσπάθειες πού σημειώθηκαν ἀπὸ τὸ 1945 οἱ πρῶτες ἀξιόλογες ἐκδηλώσεις συμπαραστάσεως σὲ χωριὸ ἄρχισαν τὸ 1952 καὶ κράτησαν 10 χρόνια, ὥπου ὁ δαιμόνιος ἐπιχειρηματίας κ. Δημήτριος Βάρσος δώσῃ τὴ σημερινὴ νομικὴ μορφή στὸ Σύνδεσμο. Στὸ διάστημα αὐτὸ στυλοβάτες στάθηκαν διάφοροι χωριανοὶ μας, πού τὴν παρουσία τους ἀρχίζουμε ἀπὸ σήμερα.

1. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ε. ΚΟΛΛΙΑΣ (γιὰ τὸν κ. Κόλλια θὰ ἀναφερθοῦμε σὲ ἐπόμενο δελτίο).

2. Ὁ Γιατρός ΗΛΙΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ.

Γιὰ νὰ περιγράψῃ κανεὶς μιὰ προσωπικότητα καταφεύγει συνήθως στὰ ἔργα τῆς. Ἔτσι, ὅποιος θελήσῃ νὰ περιγράψῃ τὸ γιατρὸ Ἡλία Κατσανιώτη, τὸν χαρακτηρίζει ὡς τὸν ἄνθρωπο πού ξέρεῖ νὰ κάνῃ ἔργα. Ἐχει πρακτικὸ μυαλὸ καὶ μπορεῖ νὰ μετατρέψῃ τὴ θεωρίαν σὲ πράξη.

Ἄν μπορῇ κανεὶς νὰ δῇ πίσω ἀπὸ τὰ περισσότερα ἔργα πού ἔγιναν στὸ Σύνδεσμο καὶ στὸ χωριὸ, δὲν θὰ δυσκολευθῇ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ γιατρὸ.

Γιὰ νὰ μὴ θίξουμε περισσότερο τὴν εὐαισθησία τοῦ προσώπου πού θέλουμε νὰ τιμήσουμε σήμερα, δὲν θὰ παρατείνουμε τὸ σχόλιό μας. Θὰ σταθοῦμε λιτοί, ὅπως ταιριάζει στὸ χαρακτήρα του, παρουσιάζουμε ὅμως λίγα βιο-

γραφικὰ στοιχεῖα, ὅπως πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια μᾶς τὰ εἶχε σὲ πρόσκλησή μας, δώσῃ ὁ ἴδιος.

Ἐγενήθηκα καὶ ἔζησα μέχρι ἐνηλικιώσεως στὸ περίφημο σὲ φυσικὴ ἐμφάνισιν χωριὸ μου, τὴν Καλοσκοπὴ. Τέλειωσα τὸ Γυμνάσιο στὴν Ἀμφισσα. Πῆρα τὸ δίπλωμα τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1930. Τὸν Σέβριον ὅμως τοῦ 1925 ἐστρατεύθην ὡς κληρωτὸς καὶ ὑπηρετήσα μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου 1927, ὅτε συνέχισα τὶς σπουδές μου ἀνελλιπῶς. Ἀμέσως ἀνέλαβα ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον «Εὐαγγελισμός» καὶ εἰς τὴν Β' Παθολογικὴν Κλινικὴν, εἰς ἣν παρέμεινα ἐπὶ πέντε ἔτη, λαθῶν τὴν ἐιδικότητα τοῦ Παθολόγου.

Ταυτοχρόνως εἶχον ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ Παγκράτι καὶ ἤρχισα ἀσκῶν τὴν Ἱατρικὴν. Τὸ 1938, ὅτε ἐθεσπίσθη ὁ θεσμός τῶν Κοινῶν. Ἀσφαλίσαμεν, προσελήφθη καὶ ὑπηρετήσα μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, ὅτε ἐστρατεύθην. Ὑπηρετήσα ὡς ἐφεδρὸς ἀνθυπίατρος εἰς τὸ 4ον Σύνταγμα Ὀρειβατικοῦ Πυροβολικοῦ, φθάσας μέχρι ἔξωθεν τοῦ Τεπελίου. Διὰ τὰς ὑπηρεσίας μου μοῦ ἐδόθη τὸ μετάλλιον ἐπὶ ἐξαιρέτων πράξεων.

Ἀπολυθεὶς τοῦ στρατοῦ, μετὰ τὴν κατάρρευσιν, καὶ μὴ ἐγκρίνων τὸν τρόπον ἱατρικῆς προσφορᾶς εἰς τὸ ΙΚΑ, ἐφρόντισα καὶ προσελήφθη εἰς τὰ Δημόσια Πολυϊατρεῖα τοῦ τέως Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, ὡς παθολόγος ἱατρός τὸν Σεβριον τοῦ 1941. Μὲ τὴν ιδιότητα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἱατροῦ, ἐνεγράφη εἰς τὴν Ὑγειονομ. Σχολὴν Ἀθηνῶν τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1942 καὶ ἀπεφοίτησα τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1944, λαθῶν τὸ πτυχίον τοῦ Ὑγιεινολόγου ἱατροῦ.

Τὸν Ἰούλιον 1951, βάσει τῶν ἐπιστημονικῶν μου τίτλων καὶ τῆς ἱκανοποιητικῆς ἀποδόσεώς μου προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ Α', ὅτε μοῦ ἀνετέθη ἡ Διεύθυνσις τοῦ Κέντρου Ὑγείας (Πολυϊατρείου) Βάθης.

Τὸν Φεβρουάριον 1961 μετετέθη εἰς τὸ Ὑγειονομ. Κέντρον εἰς τὴν Δ' νισιν Ἱατρικῆς Ἀντιλήψεως καὶ Ἀσφαλείσεως. Κατέστρωσα τὸν βασικὸν πῖνακα τῶν ἀγορτικῶν ἱατρειῶν Ἀττικῆς. Τὸ 1962 μοῦ ἀπενεμήθη τὸ μετάλλιον Χρυσὸς Σταυρὸς τοῦ Βασιλ. Γεωργίου Α'. Τὸν Μάιον 1964 ἀνέλαβον ὡς Νομ' ατρος Ἀττικῆς μέχρι τοῦ Νοεμβρίου 1965, ὅτε ἐπανήλθον εἰς τὴν προηγουμένην μου θέσιν. Τὸν Μάρτιον 1968 ἀπεχώρησα τῆς ὑπηρεσίας, ἀσχολούμενος ἔκτοτε μὲ τὴν ἱατρικὴν μου ἀποστολήν.

Τὸ 1936 ἐξελέγην Σύμβουλος τοῦ ἱατρ. Συλλόγου Ἀττικῆς. Τὸ 1932 μέχρι τὸ 1955 ἤμουν συνεχῶς εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Παρνασσίδων Σύμβουλος, Ἀντιπρόεδρος καὶ ἐπὶ τι διάστημα Πρόεδρος. Τὸ 1942 ἐξελέγην Γραμματεὺς τῆς Ἱατρικῆς Ἑταιρίας Ἀθηνῶν μέχρι τέλους τοῦ 1944. Τὸ 1945 μέχρι 1955 διετέλεσα Σύμβουλος τῆς Ἐνώσεως ἱατρῶν Ὑγιεινολόγων. Τὸ 1950 μέχρι τὸ 1956 διετέλεσα Πρόεδρος τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τοῦ ΙΚΑ εἰς τὸ Ὑποκατάστημα Ἀμπελοκήπων.

Τὸ 1951 ὡρίσθην Πρόεδρος τετραμεροῦς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ καταστραφέντος χωριοῦ μας καὶ πρό παντός διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς ἐκκλησίας.

Πέραν τῆς ὑποβοηθήσεως πάσης προσπάθειας γιὰ τὸ χωριὸ, μὲ συνεχεῖς ἀγῶνας ἐπετύχαμεν τὴν συλλογὴν πλέον

'Από τὴ ζωὴ καὶ τὴν κίνησιν τῶν χωριανῶν μας

ΓΕΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κόρη τῆς Γεωργίας Φουσέκη (Γεωργίας Σαλταπίδα) Ἑλένη, ἀπέκτησε ἀγοράκι. Εὐχόμαστε νὰ τῆς ζήση.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ὁ γαμπρὸς τοῦ γενικοῦ μας γραμματέα Εὐθυμίου Παπαγεωργίου κ. Ἀγγελῆς θάφτισε τὸ ἀγοράκι τοῦ σπὴν ἐκκλησίας τῆς Ἀγ. Βαρβάρας Δάφνης. Νουνὸς ὁ βουλευτῆς Φθιώτιδος κ. Δημήτριος Εὐαγγελίου καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εὐθύμιος.

—Ἡ κόρη τῆς Γεωργίας Ἰωάννου Ματζιοῦ, Μαρία, θάφτισε τὸ ἀγοράκι τῆς καὶ τὸ ὀνόμασε Θεοδόση.

Εὐχόμαστε νὰ ζήσουν τὰ νεοφώτιστα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

—Ἡ Παναγιώτα Νικολ. Μώρη ἀρραβωνιάστηκε μὲ τὸν Δημήτριο Σερέτη, ὑπάλληλο ΟΣΕ, ἀπὸ τὴν Ἔδεσσα.

—Ἡ Γαρουφαλιά Καλατζῆ (Γαρουφαλιά Παναγ. Τομαρᾶ) ποὺ μένει στὴ Θεσσαλονίκη, ἀρραβώνιασε τὴν κόρη τῆς Ἐφη.

ΓΑΜΟΙ

Ὁ ἐπιχειρηματίας τοῦ χωριοῦ μας Πολύκαρπος Γεωργίου καὶ ἡ Δήμητρα Πλατάνα τέλεσαν τοὺς γάμους τοὺς στὸν ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Δημητρίου Ἀμπελοκήπων. Κουμπάρα ἡ σύζυγος τοῦ βουλευτοῦ τῆς περιφέρειᾶς μας κ. Χλωροῦ.

—Ἡ συγχωριανή μας Πατρούλα Κόντου (Πατρούλα Σαλταπίδα) πάντρεψε τὴν κόρη τῆς Ἑλένη μετὰ τοῦ κ. Χαραλ. Βασιλάκη.

—Ὁ συγχωριανὸς μας Λουκάς Ε. Τούμπας τέλεσε τοὺς γάμους τοῦ μετὰ τῆς Ἐφης Λουκοπούλου, κόρης τῆς Παρασκευῆς Τσόχλα.

—Ἐπίσης ὁ χωριανὸς ἀστυνομικὸς Γεώργιος Ἀθαν. Τούμπας παντρεύθηκε στὶς 14.12.75 μὲ τὴν Γεωργίαν Χατζηπαντελίδου, στὸν ἱερὸ ναὸ Ἀγίου Αἰμιλιανοῦ (Λόφος Σκουζέ).

—Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου μας κ. Εὐθύμιος Παπαγεωργίου παρέστη ὡς κουμπάρος στοὺς γά-

μους τοῦ Ἀποστόλου Γ. Πλατάνα, ἀπὸ τὴν Καστριώτισσα, μετὰ τῆς Ζωΐτσας Γκιᾶτι.

Στοὺς ἀνωτέρω νεονύμφους εὐχόμαστε θίον εὐτυχί.

ΠΕΝΘΗ

Τὴν 1.12.1975 ἀπεβίωσε σὲ ἡλικία 87 ἐτῶν ἡ Μαγδαληνὴ Κυρίτση καὶ ἐνταφιάστηκε στὸ νεκροταφεῖο τοῦ χωριοῦ. Τὰ συλλυπητήριά μας στοὺς οἰκείους τῆς.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Στὶς 2 Νοεμβρίου 1975 τελέστηκε στὸ Νεκροταφεῖο Ζωγράφου 40ήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Ζαχαρία Κόλλια. Γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴ δράση τοῦ ἀξέχαστου στρατηγοῦ ὁ συνεργάτης μας Γεώργιος Χασιακὸς γράφει:

Ὁ Στρατηγὸς Ζαχαρίας Κόλιας ἔφυγε ἔσφηνικά μέσ' ἀπ' τοὺς κόλπους τῆς οἰκογένειάς του στὶς 29-9-75 καὶ ὅλοι μας θρηνοῦμε τὸν πρόωρο χαμό του.

Ὁ Ζαχ. Κόλιας γεννήθηκε στὴν Κουκουβιάτα (Καλοσκοπή) Παρνασσίδας τὸ 1908. Ἦταν τὸ δέκατο παιδί τῆς πολυμελοῦς

ἀγροτικῆς οἰκογένειας τοῦ Θύμιου Κόλια. Ὁ Ζαχαρίας τελείωσε τὸ Δημοτ. Σχολεῖο τοῦ χωριοῦ καὶ συνέχισε μὲ δῖψα τίς σπουδές του στὸ Γυμνάσιο. Ὑστερα γράφτηκε στὴ Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἐγίνε ὅμως στρατιωτικὸς καὶ φοίτησε σὲ διάφορες Στρατιωτικὲς Σχολές, ὅπως στὴ Σχολὴ Ἐνωματαρχῶν, στὴ Σχολὴ Ἀξιωματικῶν Χωρ)κῆς, στὴ Σχολὴ Πεζικοῦ, στὴ Σχολὴ Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ.δ.

Τὴ σταδιοδρομία του στὴ Χωρ)κῇ ἄρχισε τὸ 1928, ὡς Ἐνωματάρχης. Τὸ 1937 ἔγινε Ἀνθυπομοίραρχος, τὸ '40 Ὑπ)ρχος, τὸ '43 Μοίραρχος, τὸ '48 Ταγματάρχης, τὸ '54 Ἀντ)ρχης, τὸ '61 Συντ)ρχης καὶ τὸ '65 Ὑποστράτηγος Χωρ)κῆς, γιὰ ν' ἀποστρατευτῇ τὸ 1966.

Ὁ Ζαχ. Κόλιας τὸ 1942 φυλακίστηκε ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς στὰ Τρίκαλα, ποὺ κατηγορήθηκε γιὰ ἀκρόαση ξένων (συμμαχικῶν) ραδιοφωνικῶν Σταθμῶν καὶ διάδοση ψευδῶν εἰδήσεων σὲ βάρος τοῦ στρατοῦ κατοχῆς. Ὄταν τὸν ἄφησαν ἐλεύθερο, πῆγε στὴν Ἀθήνα γιὰ ὑπηρεσία κι' ἔμεινε ἐκεῖ. Οἱ Ἰταλικοὶ ὅμως ἄρχες τὸν ἀναζήτησαν καὶ πάλι, γιὰ νὰ τὸν συλλάβουν, γιὰ τὸν ἐνοχλοῦσε ἡ δράση του. Ὁ Κόλιας ὅμως ἔφυγε στὴ Μέση Ἀνατολὴ καὶ διέφυγε τὴ σύλληψη.

Στὴ διάρκεια τῆς σταδιοδρομίας του ὁ Ζαχαρίας ἔλαβε πολ- λές φορές Μετάλλια, τιμητικὲς διακρίσεις, ἀριστεία Ἀνδρείας καὶ παράσημα γιὰ τὴν ὅλη στρατιωτικὴ του δραστηριότητα.

Ὁ Ζαχ. Κόλιας εὐτύχησε νὰ πετύχῃ σύντροφο στὴ ζωὴ του τὴν κ. Βασιλική, τὸ γένος Μιχ. Λάμπρου καὶ δημιούργησαν ἐξαιρετικὴ οἰκογένεια μὲ τὰ δύο τους παιδιά, τὴν Ἀνθούλα καὶ τὸν Κώστα.

Ὁ Ζαχ. Κόλιας δὲν ὑπῆρξε μόνο καλὸς στρατιωτικὸς, ἀλλὰ καὶ καλὸς ἄνθρωπος στὸν κοινωνικὸ καὶ πολιτικὸ τομέα. Ἡ συμπεριφορὰ του ἀπέναντι στοὺς συνανθρώπους του ἦταν δημοφ. Πό- σες φορές, ἀπὸ τὸ ἀξίωμα ποὺ κατεῖχε, δὲν ἐξυπηρέτησε συγχωριανούς ἢ καὶ ἄλλους Ρουμελιώτες συμπατριῶτες! Πῶς νὰ ξεχάσουμε τὴν καλωσύνη καὶ τὴν ἀνθρωπιὰ τοῦ Ζαχ. Κόλια, ὅταν στὰ χαλεπὰ ἐκείνα χρόνια τοῦ ἐμφύλιου σπαραγμοῦ, ποὺ μὲ τὴν παρέμβασή του προστάτησε ἀνθρώπους κυνηγημένους ἀπ' τὴν ἀδικία, τότε ποὺ ἡ ἐμπόθεια καὶ τὰ μῖση ἀνάμεσα στοὺς Ἕλλη- νες εἶχαν ἀποκορυφωθῇ καὶ ἡ πατρίδα μας εἶχε μεταβληθῇ σὲ γῆ τοῦ Κáιν καὶ τοῦ Ἀβελ!

τῶν 600.000 δραχ. καὶ ἐντὸς διετίας περίπου ἐπετεύχθη ἡ ἐκ θεμελίων ἱδρυσὶς νέας ἐκκλησίας τοῦ Ἀγ. Γεωργίου, τὴν ὁποῖαν ἐξωπλίσσαμεν πλήρως. Εἶναι ἴσως τὸ μέγιστον τῶν κατορθωμάτων μας.

Τὸ 1956 κατεσκευάσα τὰς τρεῖς κερκίδας εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ πρὸ τοῦ Σχολείου, εἰς μνήμην τοῦ εἰς Γερμανίαν ἀποθανόντος ἀδελφοῦ μου Κωνσταντίνου, ὅστις εἶχεν ἀπα- χθῇ ὡς ὁμηρος.

Ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Συλλόγου μας καὶ ἐπὶ τετραε- τίαν ὑπῆρξα μέλος τοῦ Συμβουλίου, μὲ πρόεδρον τὸν Δημ. Βάρσον καὶ τῇ εἰσηγήσει μου ἐγένοντο τὰ ἔργα πρὸς δια- μόρφωσιν τοῦ χώρου τῆς ἀγορᾶς.

Μὲ τὴν προσωπικὴν μου ἐπέμβασιν μᾶς ἐχορηγήθη κατ' ἐπανάληψιν χρηματικὴ ἐνίσχυσις ἐκ τοῦ Ὑπουργ. τῶν Οἰ- κονομικῶν, συμποσομένη περίπου εἰς τὸ ποσὸν τῶν 100.000 δρχ. Εἰδικῶς διὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ χωρίου κατέβηλα, εἰς τρεῖς περιόδους, ξεχωριστὴν προσπάθειαν, συγκεντρωθέν- τος τοῦ ποσοῦ τῶν 70—80 χιλιάδων δραχ. Ἀτυχῶς ὅμως, ἡ πλατεῖα δὲν διεμορφώθη, καταναλωθέντων τῶν χρημά- των δι' ἄλλους σκοπούς.

Αὐτὰ εἶναι δι' ὀλίγων τὰ ἀποτελέσματα τῶν προσπα-θειῶν μου».

—'Αν ὅλοι οἱ ἀξιωματοῦχοι εἶχαν σὰν ὁδηγὸ τους τὴν ἀνθρωπιά, ἀσφαλῶς ἡ ἀνθρωπότητα δὲ θὰ γινόταν Ζούγκλα γεμάτη θηρία, ποὺ ἀλληλοσπαράσσονται.

—'Ο Ζαχαρίας Κόλιας εἶχε αἰσιόδοξη ἀντίληψη τῆς ζωῆς. Τὴν καλωσύνη του πρὸδιδε ἡ πάντοτε γελαστή φυσιογνωμία του. —'Οπου ὑπῆρέτησε ἄφησε τίς ἀγαθώτερες ἀναμνήσεις. —'Η μετριοπάθεια, ἡ ρουμελιώτικη εὐθύτητα, ἡ ἀκεραιότητα, ἡ διακριτικότητα, ἡ λεπτότητα, ἡ ἀνθρωπιά καθόριζαν τίς σχέσεις του πρὸς τοὺς ὑφισταμένους του καὶ πρὸς τοὺς συνανθρώπους του γενικά.

—'Ο Ζαχ. Κόλιας φέρεται ὡς δωρητὴς στὴν ἀνέγερση τοῦ 'Ι. Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Καλοσκοπῆς, πρᾶγμα ποὺ δείχνει, ὅτι ποτὲ δὲν ἐξέχασε τὴ γενέτειρά του. —'Υπῆρξε δὲ μέλος τῆς Ἑταιρείας Στερεοελλαδικῶν Μελετῶν.

—'Ἐφυγε ὁ Κόλιας ἀπὸ τὸ μάταιο τοῦτο κόσμον καὶ πέρασε στὴν αἰωνιότητα, ὅπου ἡ ψυχὴ του θ' ἀναπαυτῇ «ἐν σκηναῖς δικαίων».

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

ΑΦΙΞΕΙΣ - ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

—'Η Εὐαγγελία Γεωργίου Ραπτοπούλου ἦλθε γιὰ δεκαπέντε μέρες ἀπὸ τὴν Πολωνία καὶ ἐπισκέφθηκε τοὺς συγγενεῖς τῆς στὴ Λαμία καὶ τὴν Ἀθήνα.

—Μᾶς ἦλθε ἀπὸ τὸ Σῆατλ τῆς Ἀμερικῆς ὁ συγχωριανὸς μας Καθηγητὴς τῆς Ὡκεανολογίας Εὐγένιος Ε. Κόλλιας. Θὰ παραμείνῃ στὴν Ἑλλάδα ἕνα περίπου μῆνα. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς παραμονῆς του θὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὸ χωριὸ μας.

—'Η Παναγ. Λουκᾶ Πριόβολου ἀνεχώρησε γιὰ τὴν Πολωνία.

—'Ο Κων(ν)ος Ε. Τσίγας καὶ ἡ γυναίκα του Εὐφροσύνη ἀνεχώρησαν τὴν 20.12.75 καὶ θὰ κάνουν Χριστούγεννα μὲ τὰ παιδιά τους στὴν Περσία.

—'Ἐπίσης ἡ σύζυγος τοῦ Γεωργίου Κ. Τούμπα (Κωστάκου) καὶ ὁ γιὸς τῆς Κώστας ἦλθαν ἀπὸ τὴν Οὐγγαρία καὶ ἐπισκέφθηκαν τοὺς συγγενεῖς τους στὸ χωριὸ, τὴν Ἀθήνα καὶ τὴν Κόνιτσα. Παρέμειναν στὴν Ἑλλάδα μέχρι 15 Δεκεμβρίου 1975.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΚΑΙ ἌΛΟΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΑΙ ΣΤΟΝ Ο.Σ.Ε.

Οἱ συγχωριανοὶ μας Γεώργιος Νικ. Κολλῦρης καὶ Δημήτριος Νικολ. Κόλλιας (Καραμήτρος) προήχθηκαν στὸν βαθμὸ τοῦ Δ)ντοῦ Ο.Σ.Ε.

Τοὺς εὐχόμεστε καὶ σὲ ἀνώτερα.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μὲ λαμπρότητα γιορτάσθηκε στὸ χωριὸ ἡ ἐθνικὴ μας γιορτὴ. Μετὰ τὴ δοξολογία ποὺ τελέσθηκε στὸν ἱερό Ναὸ Ἀγίου Γεωργίου Καλοσκοπῆς μίλησε γιὰ τὸ νόημα τῆς γιορτῆς ὁ δάσκαλος τοῦ χωριοῦ Χαράλ. Τσέλος καὶ κατέθεσαν στεφάνια στὸ μνημεῖο τοῦ Παπαντριά ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Παναγ. Βλάχος καὶ ὁ μαθητὴς Κοντολάτος.

—Τὸν πανηγυρικὸ τῆς μεγάλης μας ἐπετείου ἐξεφώνησε καὶ ἡ συγχωριανὴ μας καθηγήτρια Ἑλένη Ἰων. Κουφοῦ στὸ Γυμνάσιο Σχηματάρου.

—'Ἐπίσης ὁ συνεργάτης μας καὶ Δ)ντὴς τοῦ 12ου Δημ. Σχολείου Νικαίας Γεώργ. Χασιακὸς ὀργάνωσε μὲ τὸ ὑπόλοιπο προσωπικὸ τὴ γιορτὴ τῆς σημασίας τῆς 28ης Ὀκτωβρίου.

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

—'Ο Χρήστος Χ. Μαλεβίτης ἐξέδωσε τὸ νέο βιβλίο του φιλοσοφικῶν δοκιμίων «Πολιτεία καὶ Ἑρημιά». Πρόκειται γιὰ τὸ ἔβδομο βιβλίο τοῦ ἐκλεκτοῦ συγχωριανοῦ μας συγγραφέα, ὁ ὁποῖος πέρυσι τὰ Χριστούγεννα ἐβραβεύθηκε μὲ τὸ Κρατικὸ Βραβεῖο Δοκιμίου τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ.

—'Ο συνεργάτης μας Γεώρ. Χασιακὸς ἔχει ἐτοιμάσει γιὰ ἔκδοση τὸ καινούργιο του βιβλίο «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ», ποὺ θὰ κυκλοφορήσῃ πολὺ σύντομα. Τὸ περιμένουμε μὲ ἀνυπομονησία.

—'Η Ἀθηνᾶ Κόλλια-Δερμιτζάνη (θυγατέρα τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Γ. Τ. Κόλλια) κυκλοφόρησε τὴν πρώτη μελέτη «Τρεῖς ἀνέκδοτες ἐπιστολές, ἀφορῶσαι εἰς τὴν μάχην τῆς Ἀμπλιανῆς». Ἀνάτυπο τῆς Ἑταιρείας Στερεοελλαδικῶν Μελετῶν, Τόμος Δ'.

ΝΕΕΣ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΕΣ ΣΥΝΔΕΣΕΙΣ

Ἰωάννης Βάρσος	91496
Κων(ν)ος Κυριαζῆς (Καραμπέτσος)	91497
Πολύκαρπος Γεωργίου (Νάκος)	91498
Δημήτριος Δανιὴλ (Λιούγκας)	91501
Δημήτριος Ἀνδρεόπουλος (δασονόμος)	91502
Κων(ν)τίνος Νικ. Αὐγερινὸς	91503
Ἀθανάσιος Ἀγγ. Κωστοῦρος	91504
Δημήτριος Τσόχλας	91506
Λουκᾶς Πριόβολου	91527
Χαράλαμπος Ματθαίου	91519
Γεώργιος Κων. Κυριαζῆς	91509

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΕΣ ΜΑΣ

—Οἱ συντάξεις τοῦ ΟΓΑ πληρώνονται ἀνὰ δίμηνο. Τελευταία πληρωμὴ 6 Δεκέμβρη 1975.

—'Η ΔΕΗ εἰσπράττει τοὺς λογ)σμοὺς ἀνὰ δίμηνο μὲσω τοῦ ἀγροτικοῦ διανομέα.

—Οἱ λογ)σμοὶ τοῦ ΟΤΕ ἐξοφλοῦνται κάθε μῆνα στὸν πράκτορα καφεπώλη Παναγ. Βλάχο.

ΩΡΕΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Μὲ πρωτοβουλία τῆς Ἀθανασίας Χ. Μαλεβίτη (Βασιλοπούλου) ἐδόθησαν 20.000 δρχ. ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας πρὸς τὸ Σχολεῖο τοῦ χωριοῦ μας γιὰ ἐπισκευές. Τὴν ἐκλεκτὴ συμπατριώτισσά μας τὴν εὐχαριστοῦμε.

ΔΙΑΛΕΞΗ

Στις 16 Δεκεμβρίου ὁ συγχωριανὸς μας Χρήστος Χ. Μαλεβίτης ἔδωσε ἐπιτυχῶς διάλεξη γιὰ τὸν Ἀγγελο Σικελιανὸ στὴν αἴθουσα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

Ἡ διάλεξη θὰ δημοσιευθῇ στὸ περιοδικὸ «ΤΟΜΕΣ» τοῦ Ἰανουαρίου 1976.

ΝΕΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Γιὰ ἐγγραφή του στὸν Σύνδεσμον ὑπέβαλαν αἰτήσεις οἱ ἐξῆς συμπατριῶτες:

Δημήτριος Πριόβολου, ἀντιπροσωπεῖται, Λάρισα. Ἰωάννης Γεωρ. Μαλιβίτης, ἔμπορος ξυλείας, Καραϊσκάκη 168 Πάτρα. Δημήτριος Ἰωάν. Χαμηλός, Ὑπαξ)κὸς Ἀεροπορίας, Κριοῦς 12 Χαλκίδα. Εὐθύμιος Ἰωάν. Χαμηλός, Ὑπαξ)κὸς Ἀεροπορίας, Πατήσια.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΧΗΜΙΚΟΥ

Ἡ συγχωριανὴ μας Εὐθυμία Νικηφόρου Ζούγου διορίσθηκε ὡς ὑπάλληλος στὸ Γενικὸ Χημεῖο τοῦ Κράτους καὶ τοποθετήθηκε στὴν Κέρκυρα.

—'Ἐπίσης ἡ θυγατέρα Χαρ. Π. Κόλλια Μαρία διωρίσθη Δημόσιος ὑπάλληλος κατόπιν σχετικοῦ διαγωνισμοῦ.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐπιτυχούσας εὐχόμεθα καλὴ σταδιοδρομία.

Ἀναδημοσιεύουμε τὴν ἐπιφυλλίδα τῆς ἀπογευματινῆς ἐφημερίδας «ΕΣΠΕΡΙΝΗ» ποὺ γράφτηκε ἀπὸ τὸ Χρῆστο Χ. Μαλεβίτη.

Γιάννης Πράντζας

(ΤΙΜΗ ΣΤΙΣ ΡΙΖΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΕΝΔΡΟΥ)

Τῷ ΧΡΗΣΤΟΥ ΧΑΡ. ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ

Ἡ ἐπαρχία ἀποτελεῖ τὸν βιολογικὸ καὶ ἠθικὸ κορμὸ τοῦ Ἑθνους. Ἑλλάδα δὲν εἶναι οἱ πόλεις, ἀλλὰ τὰ ταπεινά χωριά τῆς υπαίθρου, αὐτὲς οἱ ζεστές φωλιές, ἀπὸ τίς ὁποῖες κάθε φορὰ ξεκινάει ὁ,τι ὑγιές, εὐγενικὸ καὶ ἐσωτερικὸ ἔχει ὁ Ἑλληνισμός.

Ἡ ἐπαρχία εἶναι ἡ μεγάλη τροφὸς τῶν πόλεων, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς. Μέχρι πρότινος θὰ χαρακτηρίζαμε τούτη τὴν πηγὴ ὡς «ἀστεῖρευτη». Τώρα ὅμως τὴ βλέπομε νὰ στερεύη. Καὶ αὐτὸ δὲν μᾶς λυπεῖ ἀπλῶς. Μᾶς ἀνησυχεῖ βαθύτατα, ὡς ἐπικείμενος ὄλεθρος. Ἡ πηγὴ στελεχεύει ἀπὸ τὴν ἀστικοποίησιν τῆς υπαίθρου.

Βεβαίως, καὶ ἄλλες χώρες ἔχουν ἀστικοποιηθῇ. Τοῦτο ὅμως ἐγίνε σταδιακά, καὶ δὲν ἐπῆλθε διακοπὴ μὲ τίς ζωντανές πηγές τῆς παράδοσης. Στὴ χώρα μας ἡ ἀστικοποίησις γίνεται κατὰ τρόπο καταιγιστικόν. Πού σαρώνει ὁλόκληρη τὴν ἱστορικὴ ὑποδομὴ τοῦ Ἑθνους.

Ἡ διάσωση τοῦ ἐλληνικοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ μέσα στὰ μουσεῖα πιστοποιεῖ τὸν θάνατό του. Ἐπειδὴ ἀφανίζονται τὰ ὑποκείμενα αὐτοῦ τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ περισυλλογὴ τῶν τραγουδιῶν καὶ τῶν κοστούμιων καὶ τῶν ἀρχιτεκτονικῶν σχεδίων εἶναι πράξη σημαντικὴ. Πρόκειται ὅμως γιὰ ἐπιτάφια κτερίσματα. Ἐκεῖνο

πού ἔχει προέχουσα σημασία καὶ πού μεταδίδεται ἀπὸ γενεὰ σὲ γενεὰ ἐπὶ χιλιετίες εἶναι ἡ φλόγα τῆς ἐλληνικῆς ζωῆς, τὰ ζωντανὰ πρόσωπα τῆς ἐπαρχίας. Αὐτὰ εἶναι πού ἐξαφανίζονται ὁλοσχερῶς. Διότι αὐτὰ δὲν μεταφέρονται στὰ Μουσεία.

Αὐτοὶ οἱ μεγάλοι Ἕλληνες ποτὲ δὲν φτάνουν στὴ δημοσιότητα. Εἶναι οἱ ταπεινοὶ γεωργοί, ὑλοτόμοι, κτηνοτρόφοι, ἐπαγγελματίες, οἱ ἀνώνυμοι. Καὶ ὅμως, ἅμα τοὺς γνωρίζη κανεὶς ἐκ

τῶν ἔσω καὶ ἀντιληφθῇ τὴν ψυχικὴ τους πυκνότητα, τὸ ἀρραγὲς ἦθος τους, τὴν εὐγένεια τοῦ φρονήματός των θὰ καταπληγῇ. Τέτοιους μεγαλοπρεπεῖς ταπεινοὺς δὲν συναντᾷ κανεὶς ἀνάμεσα στοὺς πεφουσιωμένους μορφωμένους τῶν πόλεων. Αὐτοὶ οἱ ταπεινοὶ εἶναι πού τροφοδοτοῦν τὴ μεγαλωσύνη τοῦ Ἑθνους, ἐπὶ χιλιετίες. Δὲν ὑπάρχει γι' αὐτοὺς ἓνα μνημεῖο, ἓνα ἀγαλμα, μὲ τὸ ὄνομά τους. Καὶ ὡστόσο εἶναι οἱ πλέον ἐπώνυμοι. Διότι αὐτοὶ εἶναι πού ταυτίζουν μέχρι θανάτου τὸ ὄνομά τους μὲ τὸ προσωπικὸ τους ἦθος. Καὶ εἶναι αὐτοὶ πού παρατάχθηκαν στὰ βουνὰ τῆς Ἀλβανίας καὶ ὀριοθέτησαν μὲ τὸ αἷμα τους τὸν χώρο τῆς ὑπάρξεώς τους, τὸν Ἑλληνικόν.

Γι' αὐτὸ σήμερα θὰ καλέσω ἓναν ἀπὸ αὐτοὺς μὲ τὸ ὄνομά του. Καὶ θὰ τὸν τιμῶ. Καὶ στὸ πρόσωπό του θὰ τιμῶ ὅλους αὐτοὺς πού ἀποτελοῦν τίς ρίζες τοῦ πανάρχαιου Ἑλληνικοῦ δέντρου. Καὶ τὸ καθιστοῦν στερεὸ καὶ ἀκμαῖο. Εἶναι αὐτοὶ πού κρατοῦν τὸ δέντρο τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὄρθιο, μέσα στὶς ἱστορικές καταιγίδες τῶν ἐπιδρομῶν καὶ τῶν καταστροφῶν. Ἡ μακράϊωνη τουρκικὴ δουλεία ἀπέκοψε καὶ καρποὺς καὶ φύλλα καὶ κλώνους· τὸ στέλεχος ὅμως τοῦ κορμοῦ καὶ οἱ ρίζες ἐμείναν· εἶναι αὐτοὶ οἱ ταπεινοὶ καὶ οἱ ἀνώνυμοι. Τὸ ὄνομα ἑνὸς ἀπὸ αὐτοὺς ἔρχεται γιὰ πρώτη φορὰ στὴ δημοσιότητα. Γιὰ νὰ τοὺς ἐκπροσωπήσῃ. Τὸν λένε Γιάννη Τριανταφύλλου, ἀλλὰ συνήθως τὸν ἀποκαλοῦν, ὅπως συνηθίζουν στὴν ἐπαρχία, μὲ τὸ προσωνύμιο Πράντζα.

Τὸν Γιάννη Πράντζα τὸν γνωρίζω ἀπὸ πολλὰ χρόνια. Καὶ πάντοτε θαύμαζα αὐτὸ τὸ βέβαιο καὶ συμπαγὲς πού εἶχε ἡ προσωπικότητά του. Γεννήθηκε στὸ χωριὸ Καλοσκοπὴ, τὴν παλαιὰ Κουκουβίστα, στὰ 1894. Ὁρεινὸ χωριὸ γεωργῶν καὶ κτηνοτρόφων, πού στὰ χρόνια ἐκεῖνα διήγε τὴν παραδοσιακὴ ζωὴ πού εἶχε διαμορφωθῇ ἀπὸ αἰῶνες. Σκληρὸς ἀγώνας γιὰ ἐπιβίωση, ἔντονο θρησκευτικὸ αἶσθημα, αὐστηρὴς καθορισμένη ἥθη καὶ ἔθιμα. Ὁ Γιάννης Πράντζας πέρασε ἀπὸ πολλὰ ἐπαγγέλματα. Γεωργός, κτηνοτρόφος, ἐργάτης μεταλλείου στὸ Λαύριο, φανοποιός, παντοπώλης, ὑποδηματοποιός, μελισσοκόμος. Ἀλλὰ καὶ ὀργανοπαίκτης. Μὲ τὸ κλαρίνο του ἐνθουσίαζε τίς ψυχές τῶν ὁρεινῶν συμπατριωτῶν του μέχρις ἐκτάσεως. Ὡς τὴ στιγμὴ πού ὁ θάνατος ἐπληξε τὴ νεαρὴ κόρη του. Καὶ ἔκτοτε ἐσιώπησε.

Ὑπηρετήσε στὸ τάγμα εὐζώνων 5)42, ἐπὶ ὁκτὼ χρόνια, στοὺς βαλκανικοὺς πολέμους μέχρι τὴ μικρασιατικὴ καταστροφή. Τραυματίσθηκε στὸ Κολεγκρότο, ἐξω ἀπὸ τὴν Ἀγκυρα. Πολέμησε ἐκὼς καὶ στὴ χιονισμένη ρωσικὴ στέππα, τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1918, μὲ τὸν Πλαστήρα.

Ὁ Πράντζας διηγεῖται τὰ περιστατικὰ τῆς ζωῆς του, πού εἶναι ἡ ζωὴ τῆς ἐπαρχιακῆς Ἑλλάδας, μὲ γοητεία ὁμηρίδου. Στὰ 81 χρόνια του εἶναι ἀνθηρὸς καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ καλλιεργῇ τὴ γῆ καὶ νὰ περιποιῇται τὰ οἰκόσιτα ζωά του. Τὴν εἰσοδὸ τοῦ σπιτιοῦ του τὴν κοσμοῦν ἀγριοτριανταφυλλίες, πού μὲ τὸ πληθὸς ἀπὸ τὰ εὐώδη καὶ λεπτὰ ἄνθη τους, μαρτυροῦν τὴν εὐλογία τῆς ἐλληνικῆς γῆς. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἀγαπητικὰ χέρια πού τὴ φροντίζουν.

Μὲ τὴ μνημόνευση τοῦ Γιάννη Πράντζα ἤθελα νὰ καταστήσω ἐπώνυμο ἓναν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς θαυμαστοὺς ἀνώνυμους Ἕλληνες πού σοῦ παρέχουν ἀτόφια καὶ ἀδιαμφισβήτητη τὴν αἴσθησι τοῦ μεγαλείου τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς στερεότητος τῆς φυλῆς. Μιά στερεότητα πού ξεκινάει ἀπὸ τὸ ἀκαμπτο ψυχικὸ σθένος, τὴν ἀμετάτρεπτη θρησκευτικότητα καὶ τὴν ἐμμονὴ στὴν παραδομένης ἀξίας. Βασανισμένοι ἄνθρωποι, πού δὲν εἶναι κατηφεῖς· καὶ χαρούμενοι, πού δὲν ἐπαίρονται. Ἕλληνες.

Οἱ ὁποῖοι, καθὼς ἀποχωροῦν ἀθόρυβα, λιγοστεύουν τὸ ἔρμα τοῦ ἐλληνικοῦ σκάφους. Καὶ ὅταν θὰ πνεύσουν οἱ ὄνεμοι ξανά στὰ ἱστορικὰ πελάγη θὰ τὸ εὕρουν πολὺ ἐλαφρύν.

Ἡ Κουκουβίστα ἀπετέλεσε τὸ στρατηγικὸ ἐπίκεντρο τοῦ ἀγῶνα τῆς Ρούμελης ἐναντίον τοῦ κατακτητοῦ. Ἐμεῖς τὸ ζήσαμε. Τώρα ἔρχονται ξένοι ἱστορικοὶ καὶ τὸ καταγράφουν στίς δέλτους τῆς ἱστορίας τοῦ ἔθνους μας. Ὁ ἱστορικός καὶ λογοτέχνης κ. Τ. Λάμπας ἀφιέρωσε περισπούδαστο ἄρθρο γιὰ τὴν κατοικὴν ἱστορίαν τοῦ χωριοῦ μας, πού τὸ ἀνεβάζει στὴν περιωπὴ τοῦ Σουλίου. Εἴμεθα εὐτυχεῖς πού ὁ ἐξαίρετος συγγραφέας μας ἐπέτρεψε τὴν ἀναδημοσίευση τοῦ ἁρθροῦ του ἀπὸ τὸ περιοδικὸ «Σπερεὰ Ἑλλάς» στὸ δελτίο μας.

ΤΟ ΣΟΥΛΙ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ

Τοῦ ΤΑΚΗ ΛΑΠΠΑ

Ἡ Κουκουβίστα, πού τώρα τὴ λένε Καλοσκοπή, εἶναι ἓνα ἀπ' τὰ χωριά τῆς Γκιώνας.

Τὴν παραμονὴ τοῦ Σταυροῦ στὰ 1942, Κυριακὴ στίς 13 τοῦ Σεπτεμβρίου(1), μέσα στὴν ἐκκλησιά τοῦ χωριοῦ, ἐξὸν ἀπ' τοὺς ντόπιους, ἐκκλησιάζονταν καὶ κάμποσοι ἄρματοι ξένοι. Ἦταν οἱ ἴδιοι οἱ ἀντάρτες πού μιὰ βδομάδα πρὶν εἶχαν ξεσηκώσει τὴ Δρέμια (Πανουριᾶ). Ἡ ἀράδα τώρα τῆς Κουκουβίστας.

Γεμάτη σήμερα ἡ ἐκκλησιά κι ὁ παπᾶς ἄλλη φορά δὲν εἶχε τόσο ὁμορφα λειτουργήσει. Κι ὅταν στάθηκε στὸ Βῆμα κι εἶπε τό: «...μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε», ὅλοι οἱ ἄντρες μὲ κεφαλὴ τὸν ἀρχηγὸ στοὺς ἀντάρτες προχώρησαν καὶ στάθηκαν γονατιστοὶ στὴν Ὁραία Πύλη. Ὁ παπᾶς διάβασε κάποια εὐχή, κι' ὕστερα μιὰ φωνὴ ἀκούστηκε: «Ὁρκίζομαι...». Κι' ὅλοι μὲ ψηλὰ τὸ δεῖ ξέρι κι' ἐνωμένα τὰ τρία δάχτυλα, εἶπαν μ' ἓνα στόμα τὸν ὄρκο.

Δὲν πρόκανε νὰ τελειώσει ἡ βδομάδα καὶ στίς 18 πρὸς τίς 19 τοῦ Σεπτεμβρίου (1942), στὸ ρέμα τῆς Ρυκάς, τ' ἀντάρτι-

ῥα ὕστερα ἀπὸ ἕξη μῆνες ἡ Καλοσκοπή δεχόταν καινούργια ἐπίθεση. Τούτῃ τῇ φορὰ θὰ δοκίμαζε τὴ ναζιστικὴ ἀρπαγή.

Στίς 3 τοῦ Γενάρη στὰ 1944, ἑφτακόσιοι Γερμανοὶ μὲ ὀρειβατικὸ πυροβολικὸ ξεκινᾶνε ἀπ' τὴν περιοχὴ Γραβιάς — Καστέλλια κι' ἀπ' τὴν Κάνιαν κι' Ἀϊ Βασίλη τραβᾶνε γιὰ τὴν Κουκουβίστα. Ὅλος ὁ τόπος σκεπασμένος ἀπ' τὸ χιόνι πού μέρες ἔφευτε ἀδιάκοπα. Καινούργιο ἔομιγε τὸ παλιὸ κι ἡ κακοκαιρία ὅλο καὶ δυνάμωνε. Θάρρεψαν πῶς οἱ ἀντάρτες ἀπ' τὴν βαρυχειμονιά θὰ εἶχαν ἀποτραβηχθῇ στὰ γειτονοχώρια.

Ἐνα μικρὸ ἀντάρτικο σῶμα προσπάθησε ν' ἀνακόψει τὸ δρόμο τῶν Γερμανῶν στὸ Σκλήθρο, μὰ δὲν τὸ κατάφερε. Τὸ ἀπομεσήμερο καταπατήσανε οἱ Ναζὶ τὸ χωριὸ καὶ μὲ μιὰς πέρασε στὸ πλιάτσικο. Ἀρπάξανε ὅ,τι εἶχαν ἀφήσει οἱ Ἴταλοι ἀπ' τὴν ἄλλη φορά. Μείνανε στίς 3 καὶ στίς 4 τοῦ Γενάρη. Γιὰ νὰ φυλάξουν τίς πλάτες τους, εἶχαν βάλει ἀποσπάσματα στίς θέσεις Σταυρός, Ἀγία Τριάδα καὶ Μάρμαρα. Αὐτὸ δὲν ἦταν σὲ γνώση τῶν ἀνταρτῶν. Ἐτοιμάζονταν δυνάμεις νὰ συναχθοῦν καὶ νὰ χτυπήσουν τοὺς Γερμανοὺς πού γλεντοκοπούσαν μὲ τὰ ἀρπαγμένα.

Ἀπ' τὰ πρῶτα μῆμματα πού καταφτάσανε ἦταν ὁ λόχος τοῦ Καλλία πού βρισκόταν στὸ Λιδωρίκι. Χωρὶς νὰ λογαριάσουν τὴν κακοκαιρία καὶ τὴν κούραση, σπεύδανε νὰ προκάνουν. Φτάσανε στὸ Χάνι τοῦ Ζήση καὶ τὸ βράδυ στὸ χωριὸ Πυρρὰ (Γκούρα). Τὸ σχέδιο τοῦ Καλλία ἦταν ἀπὸ ἐδῶ νὰ ἐμποδίσει τὸν ἐχθρὸ νὰ προχωρήσει γιὰ τὸ Μαυρολιθάρι.

Κι' ἐνῶ τὴ νύχτα οἱ Ναζὶ μεθοκοπούσανε καὶ χαίρονταν τὴ ζέστη πλὴὶ στὰ τζάκια, ὁ Καλλίας μὲ τὸ λόχο του ἀγρυπνοῦσε ξεπαγισμένος, καρτερώντας νὰ χτυπήσει τοὺς Γερμανοὺς. Μ' αὐτοὶ δὲν τὸ εἶχαν κατὰ νοῦ νὰ κουνήσουν ἀπ' τὴν Κουκουβίστα.

Στίς 4 τοῦ Γενάρη, ὁ Καλλίας μὲ τὸ λόχο του, παίρνει διαταγὴ νὰ σμίξει μ' ἄλλες ἀντάρτικες δυνάμεις στίς Βρύζες καὶ νὰ χτυπήσουν τοὺς Γερμανοὺς.

Παραμονὴ τὰ Φῶτα, 5 τοῦ Γενάρη 1944. Τὸ χιόνι ξαναρχίζει πηχτὸ κι' ὁ ἄερας νὰ τὸ στοιβάζει δῶ καὶ κεῖ.

Ὁ Καλλίας, ἂν κι' ἄρρωστος καὶ μὲ πυρετό, ἀψηφώντας τὴν ἀνεμούρα πού τοὺς δέρνει προχωρεῖ μὲ τὸ λόχο του ἀπὸ σα-

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΠΕΡΑΣΕ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

κα ντουφέκια πρωτομάτσαν τὸν τόπο. Κοντὰ τριάντα φασίστες ἀφανίστηκαν. Οἱ Ἴταλοι δὲν χόρτασαν τὴν ἐκδίκησή τους μὲ τὸ κάψιμο τῆς Σεγδίτσας (Προσήλιο).

Στίς 29 τοῦ Σεπτεμβρίου 1942' περισσότεροι ἀπὸ πεντακόσιοι Ἴταλοι, ξεμερώνοντας ἡ 30, μπλοκάρισαν τὴν Καλοσκοπή. Εἶχαν ξανάρθει σὲ τοῦτο τὸ χωριὸ. Στίς 20 τοῦ Ἰουλίου πού ζήτησαν νὰ τοὺς δώσουν ὅ,τι ὅπλα εἶχαν, καὶ στίς 5 καὶ στίς 14 Αὐγούστου. Καὶ τίς τρεῖς φορές φύγαν ἄπραγοι. Τώρα ἦρθαν γι' ἄλλο σκοπὸ. Νὰ τιμωρήσουν καὶ νὰ ἐκδικηθοῦν τὴ Ρυκά. Πιάσανε ὅλους τοὺς ἄντρες, ἀπὸ δεκάξη ὡς ἐξήντα, καὶ ρίχτηκαν στὴν ἀρπαγή. Φεύγοντας τὸ δειλινὸ πῆραν ὀδονταεφτά(2) Κουκουβιστιανούς. Τοὺς βάστηξαν τρεῖς μῆνες καὶ τοὺς λευτέρωσαν. Ἀπ' αὐτοὺς ὅλους, στίς 9 τοῦ Δεκεμβρίου στὰ Καστέλλια, μαζὶ μ' ἄλλους Ἑλληνες ντουφέκισαν τὸν πρόεδρο τοῦ χωριοῦ, τὸ Λουκά Πριόβολο.

Μὲ τὸν καιρὸ ἡ Κουκουβίστα πῆρε πιά ξεχωριστὴ θέση στὴν Ἑθνικὴ μὴν Ἀντίστασιν. Δὲν ἦταν μονάχα ἡ θεὸς τῆς, μὰ καὶ τὸ πιὸ κοντινὸ χωριὸ στὸ «51» χιλιόμετρο, τὸ πῶς ψηλὸ σημεῖο τοῦ δρόμου τότε Λαμίας — Ἀμφισσας. Πόσες μάχες δὲ δόθηκαν στὸ 51 χιλιόμετρο!...

Τὸν Ἰούνη 1943, οἱ φασίστες ἀποτόλμησαν «ἐκκαθαριστικὴς ἐπιχειρήσεις» κατὰ τῶν ἀνταρτῶν. Τὸ πάθημά τους στὴν Παύλια-νη θὰ θυμοῦνται γιὰ χρόνια οἱ φάλαγγες τοῦ ψευτοκαίσαρα. Στάθηκε τὸ Καπορέτο τους στὴ Ρούμελη. Τὴ μάνια τους τότε ξέσπασαν στὴν πολυπάθη Κουκουβίστα. Στίς 4 τοῦ Ἰούνη, στείλανε ἐννιά ἀεροπλάνα καὶ βομβάρδισαν τὸ χωριὸ. Σὰν τὰ εἶδανε ἀπὸ μακριὰ οἱ κάτοικοι, τρέξανε καὶ φυλαχτήκανε σὲ κάτι θεόχτιστα καταφύγια στὸ βουνό. Γκρεμίστηκαν κάμποσα σπιτία καὶ σκοτώθηκε κι ἡ γριά Ν. Τούμπα(3).

ράντα ἄντρες. Στὸ δρόμο παίρνει πληροφορία πῶς οἱ Γερμανοὶ ἄρχισαν νὰ φεύγουν ἀπ' τὴν Κουκουβίστα γιὰ τὰ Καστέλλια, ἀκολουθώντας τὸ δρόμο ἀπὸ τίς θέσεις Ἀϊ Νικόλας, Παλιοσταυρός καὶ Λιθόπυργος. Οἱ ἀντάρτες τρέχουν νὰ τοὺς προκάνουν. Δὲ θέλουν νὰ τοὺς ἐξφύγουν ἀντουφέκιστοι κι' ἀτιμώρητοι γιὰ τὰ ὅσα κάνανε στὴν Κουκουβίστα. Θέλουν νὰ τοὺς χτυπήσουν στίς θέσεις Μακριὰ καὶ Ψηλὴ Ράχη. Σὰν φτάνουν ὅμως στίς θέσεις Βρύζες - Βίγλα, ἀγναντεύουν τοὺς Ναζὶ νὰ φεύγουν ἀπ' τὴν τοποθεσία Λαύρα κατεβαίνοντας στὸ δημόσιο δρόμο. Ὁ Καλλίας τότε προχωρεῖ μὲ τὸ λόχο του πρὸς τὸ ψῆλωμα Μάρμαρα στὴν περιοχὴ τῆς Ἀγίας Τριάδας, σίγουρος πῶς οἱ Γερμανοὶ ἔξφυγαν πιά. Προχωροῦν ξένοιαστοι.

Τὸ χιόνι παρθένο, ἀπάτητο, δὲ δίνει τὸ παραμικρὸ σημάδι νὰ ἔχουν διαβῇ ἄνθρωποι. Οὔτε Ζουλαπιοῦ ἀχνάρει δὲ φαίνεται. Ὅλα γύρω τους ἡσυχία καὶ τὸ χιόνι ἀργοπέφτει. Μονάχα τὰ ἔλα-τα βαρυφορτωμένα ἀπὸ τὸ χιόνι, τριζοβολᾶνε.

Εἶναι ἡ ὥρα 9½—10, παραμονὴ Θεοφάνεια 1944. Περπατᾶνε μονοπάτι, σὲ μιὰ κάτασπρη ἀπὸ τὸ χιόνι ἀπλωσιά. Περνᾶνε μπροστὰ ἀπὸ τὸ εἰκονοστάσι τῆς Ἀγίας Τριάδας πού τὸ ἐκκλησάκι τῆς εἶναι παρέκει. Ἀξαφὰ μπαταριές ἀπὸ αὐτόματα ξεσκίζουν τὴν ἡσυχία. Ἀπ' τὸ Κεραμιδαριὸ τοῦ Λιούγκα, ἀπ' τὰ Μάρμαρα κι' ἀπέναντι, βόλτα θανάτου πεφτουν καταπάνω στοὺς Ἑλληνες. Τοὺς χτυπᾶνε σταυρωτά. Εἶναι τόσο ξαφνικά κι' ἀπανωτά, πού δὲν προφτάσαν οἱ ἀντάρτες νὰ ρίξουν. Πολλοὶ σωριάζονται. Μερικοὶ κάνουν κατὰ τὴν ρεματιά, νὰ πιάσουν θέσεις γιὰ μάχη. Τὰ αὐτόματα τοὺς ξαπλώνουν νεκροὺς. Κουφάρια βρίσκονται τριάντα δυὸ Ἑλληνες μέσα σὲ λίγα λεπτά.

Λαθωμένος βαριά στὰ δύο τοὺς πόδια ὁ Καλλίας. Ὅπως βρίσκεται πεσμένος στὸ χιόνι, κάνει νὰ πολέμησει. Καινούργιο βόλι τὸν βρίσκει στὸ δεῖξί του μάτι καὶ βγαίνει πίσω ἀπ' τὸ κεφάλι. Αὐτὸ τοῦ φέρνει τὸ θάνατο. Τρεῖς μονάχα καταφέρνουν νὰ γλυτώσουν ἀπ' τὸ λόχο, ὁ ἓνας βαριά λαθωμένος. Τριάντα δύο χάνονται.

Κανένα σημάδι ζωῆς δὲ δίνεται ἀπὸ τὸ λόχο τῶν ἀνταρτῶν. Ἀπ' τὰ Μάρμαρα καὶ τὸ Κεραμιδαριὸ τοῦ Λιούγκα ἄνθρωποι ντυμένοι μὲ φόρμες ἄσπρες ζυγώνουν τὰ θύματα. Στὸ χιόνι δύσκολα

1. Σημείωση συντάξεως: Διαφωνοῦμε μὲ τὸν συγγραφέα. Τὸ περιστάτικὸ πού ἀναφέρει συνέβη στίς 15 Αὐγούστου 1942.

2. Ἐκατὸν ὀδόντα

3. Ν. Μώρη.

κανείς να τους ξεχωρίσει αν δεν τους πρόδιναν τα αυτόματα που κρατάνε. Σιμώνουν προσεχτικά και στέκουν στα κουφάρια. 'Αφού σιγουρευτούν πώς κανέναν από τους "Ελληνες δὲ ζῇ, τους ξεγυμνώνουν απ' τὰ ὄπλα καὶ τ' ἄλλα πράγματά τους. 'Ο ἀξιωματικός τους παίρνει ἀπὸ τὸ νεκρὸ τοῦ Καλλία τὸ ὁμορφοστολισμένο ραβδί πὺ χρησιμοποίησε στὶς κακοτοπιές.

Πὺς βρέθηκαν κεί οἱ ἀπορρυμμένοι φονιάδες; 'Αποβραδὶς γερμανικὸ ἀπόσπασμα, ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς Κουκουβίστας πὺ θὰ ξεκινούσε τὴν αὐγὴ, ἔσπησε καρτέρι. Γιὰ νὰ εἶναι ἀφαντὸ στὸ χιόνι, φορούσανε ἄσπρες φόρμες. Πιάσανε τὸ γύρω μέρος ἀπὸ τὸ σταυροδρόμι τῆς 'Αγιά Τριάδας. Τὰ Μάρμαρα καὶ τὸ Κεραμιδαριὸ τοῦ Λιούγκα. Τὴ νύχτα ξανάρχισε νὰ χιονίζει. Τὸ καινούργιο σκέπασε τὰ πατήματά τους καὶ ἔτσι δὲ μείνανε ἀχνάρια τους. Γι' αὐτὸ ξεγελάστηκαν οἱ ἀντάρτες καὶ πέσανε στὴ δολερὴ χωσιά πὺ τὸς εἶχαν στημένη.

Οἱ Γερμανοὶ δὲ χαρῆκαν γιὰ πολὺ τὴ νίκη τους. Χίλια μέτρα απ' τὸ λόχο τοῦ Καλλία ἐρχόταν ἄλλο ἀντάρτικο τμήμα. Σὰν ἄκουσαν τίς ριπὲς απ' τὰ αὐτόματα, καταλάβαινε πὺς εἶχε γίνεи συμπλοκή. Τρέξαν νὰ βοηθήσουν. "Ἄλλοι ἀνεβαίνουν στὸ ψηλὸ μα τῆς Βίγλας κ' ἄλλοι πρὸς τὴν 'Αγιά Τριάδα. Στρώνουν στὸ ντουφεκίδι τοὺς Ναζι. Μιὰ κακὴ σύμπτωση θέλησε νὰ μὴν τιμωρηθοῦν οἱ θύτες κοντὰ στὰ θύματά τους. "Ἄξαφνα ξεσηκώνεται φοβερὸ ἀνεμόχιο. "Ἀνταρτίζει ὁ τόπος. Πέφτει πὺ πυκνὸ τὸ χιόνι πὺ δὲν βλέπει κανεὶς οὔτε πενήντα μέτρα. 'Ο καιρὸς κλειστὸς ἀπὸ παντοῦ. Βαρυχειμῶνι ἀνεμοδέρνει τὰ ψηλῶματα τῆς Γκιώνας. Βρίσκουν τὴ στιγμή οἱ Γερμανοὶ καὶ τὸ σκάζουν.

Σὰν φτάνουν οἱ ἀντάρτες στὴν 'Αγιά Τριάδα κ' ἀντικρῶνουν τὸ μεγάλὸ χαλασμὸ τῶν δίκῶν τους, μανιάζουν απ' τὸ κακὸ τους. Βρεγμένοι, ξεπαγιασμένοι καὶ σχεδὸν ἑυπόλητοι, ἀψηφᾶνε τὴν κακοκαίρια καὶ ρίχνονται νὰ προκάνουν τὸν ἐχθρὸ. "Ἡ βαρυχειμῶνι ὅμως τὸν παραστέκει. Τραβᾶνε πρὸς τὴ μεριά τῶν Καστελλίων καὶ γλυτώνουν. Στὸ δρόμο τους ἀφήνουν καμπούσους σκοτωμένους κ' ὄπλα. Οἱ ἀντάρτες ἀναγκάζονται νὰ σταματήσουν. Μὰ ἔχουν ὅλοι τους ὀρκιστὴ ἐκδίκηση. Κ' ἡ Νέμεση δὲν ἀργεῖ...

Σὲ δέκα μέρες, στὶς 14 τοῦ Γενάρη 1944, ἀπόσπασμα Γερμανικὸ ἀπὸ ἑβδομήντα, φεύγει απ' τὰ Καστέλλια καὶ τὴν ἴδια μέρα φτάνει στὸ χωριὸ Σκληθρο. 'Επικεφαλῆς ἀξιωματικός, ἕνας κοντόχοντρος Ναζι, μὲ κατακόκκινο πρόσωπο καὶ κλαμένα μάτια, προδίδουν ἀνθρώπου πὺ προτιμᾷ τὸ οἰνόπνευμα απ' τὸ νερὸ. Φορτωμένους ἄρματα ἔχει θωριά στρατάρχη καὶ καμαρώνει ἀκουμπώντας ἐπιδεικτικὰ σ' ἕνα σκαλιστὸ ραβδί.

Σὰν σκορπᾶνε οἱ Γερμανοὶ μέσα στὰ σπίτια τοῦ χωριοῦ, ἀποσταμένοι καὶ ξεπαγιασμένοι απ' τὸ χιόνι, προστάζουν τοὺς ντόπιους νὰ τοὺς κουβαλήσουν τρόφιμα καὶ μπόλικο κρασί. Γιὰ ν' ἀποφύγουν οἱ Σκληθριῶτες τὴν ἀρπαγὴ, μὲ τοὺς κουβάδες φέρνουν τὸ κρασί. Κι οἱ κτηνάνθρωποι τοῦ Γ' Ράιχ δάζουν τὸ κεφάλι τους μέσα καὶ τοὺς ἀδείζουν. 'Αποσταίνουν οἱ "Ελληνες νὰ κουβαλᾶνε κρασί κι οἱ Ναζι δὲ βαριεστᾶνε νὰ πίνουν. "Ἄλλοι ἐρχονται στὸ κέφι κι οἱ πὺ πολλοὶ μεθᾶνε.

'Ο ἀξιωματικός τους, πὺ κ' αὐτὸς κατέβασε δυὸ τρεῖς κοῦτλες ηχαλκωμένιο δοχεῖο), νοιώθει τὴν ἀνάγκη νὰ τὸν χτυπήσει ὁ ἀέρας, ὕστερ' απ' τὴν ἀναψη τοῦ κρασιοῦ. Μὲ συνοδεία στρατιωτῶν φτάνει στὸν αὐλόκηρο τῆς ἐκκλησιᾶς. Καυχῆρας, μαζεῦει γύρω του μερικοὺς ντόπιους καὶ τοὺς μιλάει ἑλληνικὰ πὺ τὰ καταφέρνει. Τὸ ἀπόσπασμά του τὸ ὀνόμαζαν «Πράσινος διάβολος» καὶ φέρνει τὸ χαλασμὸ στοὺς ἀντάρτες. Λέει κι ἄλλα ἀκόμα καὶ τελειώνει:

—Μὲ βλέπετε μένα; "Ε, γὼ εἶμαι κείνος πὺ πρὶν δέκα μέρες σκότωσα στὴν 'Αγιά Τριάδα τὸν ἀρχιπαρτιζάνο Καλλία. Νὰ καὶ τὸ μπαστοῦνι του πὺ τὸ πῆρα γι' ἀνάμνηση!...

Δὲν προκάνει ν' ἀποτελειώσει τὸ λόγὸ του κ' ἀπαντᾶς μπαταριὲς πέφτουν στὸ Σκληθρο μέσα. Ξαφνιασμένοι καὶ τρομαγμένοι οἱ Γερμανοὶ ἀρπάζουν τὰ ὄπλα τους. Τιμωροὶ οἱ ἀντάρτες ἔχουν τριγυρίσει τὸ χωριὸ. "Ὅπως καυχότανε ὁ ἀξιωματικός γιὰ τὸ φόνὸ τοῦ Καλλία, τὸν βρίσκει ριπὴ. Αἱματοστάλαχτος σωριάζεται νεκρὸς καὶ τὸ ραβδί τοῦ "Ελληνα ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ φεύγει απ' τὰ χέρια. Οἱ «πράσινοι διάβολοι» γίνανε τώρα «πράσινα ὄλογα» καὶ τρέχουν νὰ γλυτώσουν. Τριάντα Γερμανοὶ σκοτωμένοι καὶ δώδεκα αἰχμάλωτοι. 'Απ' τὴ βιασύνη τους ἄφησαν κι ὅλο τὸν ὄπλισμό τους. Οἱ 'Εριννύες τοὺς τιμώρησαν σκληρὰ!...

Λαμπρὴ τοῦ 1944' Τὴν αὐγὴ τῆς Δεύτερης μέρας τῆς Πασχάλιας, ἀκούστηκαν στὰ ἑμάκρια τῆς Κουκουβίστας ντουφεκιές. Σὰν βγήκαν μερικοὶ χωριανοὶ στὸ ἔαγγαντο, εἶδαν ν' ἀνηφορίζει στὸν τόπο τους τεράστια φάλαγγα. "Ἀντάρτικη ὁμάδα πὺ ἔτυχε στὸ δρόμο τους, προσπάθησε ν' ἀνακόψει τὸν ἐχθρὸ γιὰ λίγο, ὡς

νὰ προκάνουν οἱ "Ελληνες νὰ ξεμαρκύνουν απ' τὰ σπίτια τους. Καὶ μέσα στὸ χωριὸ ἀκούγονταν τραμαγμένα ξεφωνητά: «Γερμανοὶ ἐρχονται! Γερμανοὶ! Φύγετε!». «'Αλαφιασμένοι οἱ Κουκουβιστιανοὶ, ἀρπάζανε στὰ γρήγορα ἕνα μπόγο ρουχισμό, καὶ παίρνανε τὴν ἀνηφόρα κατὰ τὸ βουνὸ νὰ βροῦν καταφυγὴ. 'Απ' τοὺς ἐννιακόσιους μείνανε στὸ χωριὸ καμμιά διακοσαριά, γέροι, γριές κι ἀνήμποροι.

Τὸ ντουφεκίδι δὲν βάσταξε γιὰ πολὺ. 'Ανήμποροι οἱ ἀντάρτες νὰ κρατήσουν ἄλλο τὴ φάλαγγα, ἀποτραβήχτηκαν στὰ ψηλῶματα. "Ἐτσι, ἀνεμπόδιοι οἱ Ναζι πατοῦσαν τὴν Κουκουβίστα. 'Ἦταν ἡ ὥρα 10 τὸ πρωὶ στὶς 17 τοῦ 'Απρίλη στὰ 1944. 'Ἡ φάλαγγα εἶχε ξεκινήσει χαράματα απ' τὰ Καστέλλια. Στὸ δρόμο τους οἱ Γερμανοὶ καίγανε ὅποιο ξεσκλήσι ἢ τσπάνικη καλύβα συντυχαίνανε.

Γιὰ πρώτη φορὰ τόσο μεγάλη καὶ παράξενη φάλαγγα πατοῦσε τοῦτο τὸ χωριὸ. Ζύγωναν τοὺς δυὸ χιλιάδες στρατιῶτες ἄρματωμένοι καλὰ, κ' εἶχαν μαζί τους τέσσερα ὀρειβατικὰ κανόνια, δέκα μεγάλους ὄλους, χῶρια τὰ μυδράλλια καὶ τὰ πολυβόλα. Ξωπίσω τους μπόλικο ξεφόρτωτα ζωντανά. 'Εντύπωση ὅμως κάνανε οἱ στρατιῶτες. Γιατὶ στὴ φάλαγγα δὲν ἦταν μονάχα Γερμανοὶ. 'Ἦταν μαζεμένες ὅλες οἱ φυλὲς τοῦ κόσμου. Τὶ ἤθελες καὶ δὲν ἐβλεπες. Μ' ὅλο πὺ ἦταν ὅλοι τους ντυμένοι τὴ γερμανικὴ στολή, τὰ πρόσωπα καὶ τὸ χρῶμα τους φανέρωναν ἄλλη φύτρα!

Καθὼς ἦταν ὁμάδες ξεχωριστές, ἀκούγονταν ἀλλιώτικη γλῶσσα. 'Ἡ μιὰ ὁμάδα δὲν μπορούσε νὰ συνεννοηθῇ μὲ τὴν ἄλλη παρὰ μὲ νοήματα. Οἱ Γερμανοὶ ἦταν καμιά πεντακοσαριά καὶ λίγοι μαυροπουκμισοὶ φασίστες πὺ κάνανε τὸν ἀγωγιάτη στὰ ξεφόρτωτα μουλάρια. Τὰ μπουλούκια, κοντὰ χίλιοι, ἦσαν Ρουμᾶνοι, Σλοβάκοι, Κροάτες, Βούλγαροι καὶ κιτρινόχρωμοι Τάταροι. "Ὅλοι μισοφόροι. Καὶ τὴ φάλαγγα ἐκλείνε ἕνας λόχος ἀπὸ τρακόσους παράξενους ἀνθρώπους. Τοῦτοι ἦταν πὺ ἦταν. Σὰν τοὺς ἐβλεπες «γαῖδουρα ἀπόρριχνε», ὅπως μοῦ εἶπε κάποιος ντόπιος. 'Ἦταν 'Αραπάδες μὲ χαραγμένα τὰ μάγουλά τους απ' τὰ γεννοφάσκια τους. 'Απ' τὴ μῦτη καὶ τ' ἀφτιά τους κρέμονταν χαλκάδες σὰν σκουλαρίκια. Τὰ μεγάλα καὶ παχειὰ χεῖλιά τους ἀφήνανε νὰ φαίνονται δυὸ σειρὲς ἀπὸ κάτασπρα δόντια, πὺ τοὺς κάνανε ἀκόμα πὺ πολὺ φριχτούς κ' ἀποκρουστικούς: "Ὅλοι τους μιὰ κοψιά, μὲ σφιχτοδεμένα ὅμως κορμιά. Αὐτὸς ἦταν ὁ περίφημος λόχος τῶν Μαροκινῶν. Κεφαλὴ τους ὁ Γάλλος λοχαγὸς 'Αντρέ Ρουέν, απ' τὴν 'Ἀλσανία.

Λίγος καιρὸς ἦταν πὺ φέρανε τὸ λόχο αὐτὸ απ' τὸ γαλλικὸ Μαρόκο στὴν 'Ελλάδα καὶ τὸν κρατοῦσανε στὴ Γραβιά. Τὸν εἶχαν πάντα καμιά απ' τοὺς ἄλλους μισοφόρους καὶ καμιά σχέση. Κρασί κ' ὅλα τὰ πιστὰ τοὺς ἀπαγορεύανε νὰ πίνουν κ' ἡ τιμωρία τους θάνατος! Κάποιος πὺ παράκουσε τὸ πλήρωσε μὲ τὴ ζωὴ του. Τὸν ντουφεκίσανε μπροστὰ στὸ λόχο. Δὲν τοὺς ἀφήνανε νὰ πίνουν, γιὰτὶ σὰν μεθούσανε γίνονταν ἐξη τους. Τὸ οἰνόπνευμα ἐνεργοῦσε πάνω τους ἀφροδίσια καὶ παθαίνανε ηριαπισμὸ... Μανιασμένοι ρίχνονταν νὰ διᾶσουν ἄντρα, γυναῖκα, γέρους, παιδοπούλα, ὅ,τι ζωντανὸ βρίσκονταν μπροστὰ τους... Κοντολογίς ἦταν ἀνήμερα μοῦρα θεριά πὺ απ' τὴ ζούγκλα τῆς 'Αφρικής, οἱ Ναζι τοὺς κουβάλησαν νὰ σπαράξουν καὶ σκλαβωμένους ἄσπρους!...

'Ἡ φάλαγγα, ἄλλη δουλειὰ δὲν εἶχε παρὰ νὰ ἀφανήσει σύσπιτο τὸ ἀνταρτοχώρι αὐτό. Τὴν πληροφορία τούτη ἔδωσε ἕνας "Ελληνας πὺ ἀξίζει νὰ ἀναφέρω τ' ὄνομά του. Μῆτσος 'Ἡλ. Σταθόπουλος, απ' τὰ Καστέλλια. "Ἡξερε γερμανικὰ κι ἀφού ἀπόκτησε τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν Ναζι ἐκλεβε πληροφορίες καὶ διαταγές... Τὰ πρόδινε στοὺς "Ελληνες πατριῶτες καὶ τοὺς εἰδοποιούσε. Πρόσφερε στοὺς "Ελληνες πατριῶτες καὶ τοὺς εἰδοποιούσε. Πρόσφερε τόσες καὶ τόσες ὑπηρεσίες στὴν Πατρίδα του! Στὸ τέλος τὸν ἀνακαλύψανε οἱ Γερμανοὶ καὶ τὸν ντουφεκίσανε.

Χωρὶς ἀργητὰ ἡ φάλαγγα ὄρχισε τὴ δουλειὰ της. Σφιχτοζώσανε τὸ χωριὸ ἀπὸ παντοῦ καὶ πέσανε στὴν ἀρπαγὴ. Οἱ μισοφόροι, ἐξὸν απ' τοὺς μαῦρους, ἦταν οἱ πὺ καλοὶ στὸ κούρεμα. Οἱ μαῦροι μείνανε ἀκόμα παράμερα. Δὲν ἦρθε ἡ ὥρα τους... Τὰ κλεψίμια τὰ κουβαλοῦσανε στὴν πλατεῖα, πὺ τοὺς πρόσμεναν οἱ ἀφέντες τους. 'Αφού ξεδιαλέγανε, ὅ,τι θάλανε καὶ τὰ φορτώνανε οἱ 'Ἰταλοὶ στὰ μουλάρια, τὰ ὑπόλοιπα, μικρότερης ἀξίας, τὰ χαρίζανε στοὺς μισοφόρους.

Σὰν ξεγυμνώσαν τὰ σπίτια, ὕστερα βάλθηκαν νὰ σκάθουν καὶ νὰ ξεχνῶνουν ἀπὸ λάκκους τὰ πράγματα πὺ οἱ χωριάτες εἶχαν κρυμμένα. Τούτῃ τὴ φορὰ τίποτα δὲ γλύτωσε. Μπήκανε ἀκόμα καὶ στὴν ἐκκλησιὰ κι ἀρπάξανε τὰ ἱερὰ σκεῦη, τὰ μεταξωτὰ ἄμφια, τὸ ἀργυροδεμένο Εὐαγγέλιο καὶ πιστολιζανε τίς ἀγιω-

τικές εικόνες. Ἀδυναμία δείχνει στην εικόνα της Παναγίας και σ' όλες τις αγίες. Πάνω τους ζωγραφίσανε πρόχειρα διάφορες αισχρότητες. Μερικοί γιά νά γελάσουν, μασκαρευτήκανε τὰ ἄμφια καί γύριζαν μέσα στό χωριό. Οἱ μισθοφόροι κείνη τή μέρα ξεπέρασαν στήν τέχνη τῆς ἀρπαγῆς τούς ἀφέντες τους Ναζί.

Τό σούρουπο ἄρχισε ν' ἀργοπέφτει τυλίγοντας τό πολυκουρσεμένο χωριό. Οἱ Γερμανοί μέ τούς μισθοφόρους τους χαίρονταν τό κοῦρσο τους. Μὲ τό ξεγύμνωμα τῆς Κουκουβίστας τελείωσε ἡ πρώτη πράξη τῆς τραγωδίας τῆς. Τώρα, στή δεύτερη πράξη, οἱ ὡς τώρα θεατές θά γίνονταν πρωταγωνιστές!

Ἡ ὁλοτρίγυρα τῆς ἀρπαγῆς, οἱ Μαροκινοί ἀπό μακριά παρακολουθοῦσαν. Τώρα ἔφτασε ἡ ὥρα νά παίξουν κι' αὐτοί τό ρόλο τους. Οἱ ἀφέντες τους τούς φυλάγανε γιά τήν πρεπούμενη στιγμή. Κι' ἔφτασε! Οἱ Γερμανοί δώσανε τό λεύτερο στοὺς μαύρους νά ψάχνουν τὰ σπιτία κι ὅπου βρίσκουν κρασί νά πίνουν ὅσο θέλουν. Σύγχρονα τούς ἀφήσανε νά καταλάθουν πῶς οἱ γυναῖκες τοῦ χωριοῦ θά ἦταν στή διάθεσή τους. Ἄλλο πού δὲ θέλανε οἱ διψασμένοι ἀπό πιστό καί σάρκα κτηνάνθρωποι τῆς Ἀφρικῆς.

Μὲ παράξενα ξεφωνητά, ἀνάρθρες κραυγές, χάχανα, ξεχύνονται στίς γειτονιές τοῦ χωριοῦ ψάχνοντας πρῶτα γιά κρασί. Ὅπου συντυχαίνον βαρέλι, μέ πιστολιές ἀνοίγουν τρύπες. Ὅπως κρουναλιάζει ἀπὸ τό βαρέλι τό κρασί, βάζουν τό στόμα τους καί πίνουν, πίνουν! Γύρω ἀπὸ ἓνα βαρέλι, δεκά δεκαπέντε μαῦροι, κολλημένοι σὸ βαρέλι, μέ λαχτάρα καταπίνουν τό κρασί πού ξεπετιέται ἀπ' τῆς τρύπες. Ἀφοῦ πιοῦν κάμποσο, κοιλιῶνται μεθυσμένοι. Τῇ θέῃ τους παίρνουν ἄλλοι ἀραπάδες πού διψασμένοι καρτεροῦσαν νά κολλήσουν τό στόμα τους στίς τρυπιμένες δοῦγες τοῦ βαρελιοῦ. Πού νά τούς προκάνουν οἱ κάνοιες τῶν βαρελιῶν... Σ' ὅλα τὰ κατώγια πού ὑπάρχουν κρασοβάρελα, γίνεται αὐτό. Μοιάζουν μέ κουτάβια πού πέφτουν πάνω στή μάνα τους σκύλα νά βυζάζουν! Καί μερικοί φιλότιμοι, πού γιόμισαν τό στομάχι τους κρασί, σὸ μεθύσι τους θυμηθήκαν καί τό λοχαγό! Βρίσκουν τό δικοπότηρο, τό γεμίζουν κρασί, καί τό φέρνουν τρεκλίζοντας καί χαχανίζοντας νά πιεῖ κι' ὁ Γάλλος λοχαγός Ἀντρέ Ρουέν!...

Πολλές ὥρες δὲν κράτησε τοῦτο τό ξεφάντωμα. Ἀπ' τό πολὺ κρασί, ὅλοι οἱ Μαροκινοί εἶναι μεθυσμένοι. Ἄν ὅμως τό κρασί τούς ἔσθαισε τῇ δίψᾳ τοῦ πιστοῦ, τούς ἀναψε τὸν πόθο τῆς σάρκας. Ἐπρεπε τώρα κι' ἀπ' αὐτὴ νά ξεδιψάσουν.

Ἀγριόθηροι, μ' ἀφρισμένα χεῖλια ξεπολιῶνται καί χυμᾶνε μέσα σὲ σπιτία, ἀποζητώντας ἀνθρώπινη σάρκα. Στ' ἀντικρυσμά τους οἱ χωριάτες τρομαγμένοι πηδᾶνε ἀπ' τὰ παράθυρα νά γλυτώσουν. Τό σκοτάδι γεμίζει ἀπὸ γυναικεία στριγγλίσματα, κλάματα, σπαραχτικά ξεφωνητά κι' ἀπ' τό διαβολικό γέλιο καί τὰ ουρλιάσματα τῶν μαύρων. Μιά ὀργιστική ἀλλὰ καί τραγικὴ νύχτα. Ζήτημα, ἂν στοὺ πόλεμοι τῇ θέλλᾳ, δοκίμασε ἓνα τέτοιο ἄλλο μέρος τῆς κατεχόμενης Εὐρώπης.

Ὅσες ἀπ' τῆς γυναῖκες, νιές, γριές, δὲν προκάνουν νά φύγουν, μέ ρόπαλα, μέ τὰ δόντια καί νύχια, παλεύουν νά γλυτώσουν τό βασμό. Ἀρκετές τὰ καταφέρνουν. Ἄλλες ὅμως, λαθωμένες, λιπόθυμες, ξεψυχημένες, ἀφήνονται σὲ χεῖρια τῶν Μαροκινῶν. Βιάζονται ἀπανωτά. Κορίτσια ξεπαρθενεύονται, μεσόκοπες καί τρεμογόνυες γριές βιάζονται, ἀκόμα καί γέροι παραφύση!... Μὲ ακισμένα ρούχα, ξεσκισμένες σάρκες, μ' ἀνείπωτα μαρτύρια σὸ κορμί, ἀφοῦ τὰ χορτάσουν οἱ ὕαινες τῆς Ἀφρικῆς, παρατᾶνε τὰ θύματά τους μέσα σὲ λίμνη ἀπὸ αἷμα...

Ἡ ἀμόλευτη ἠθικὴ τῆς χώρας μας, πού τόσο ἀγνή βαστάχτηκε ἀπ' τῆς Ἑλληνίδες, μέ κάνει νά μὴν ἀναφέρω ὀνόματα συγκεκριμένα, ἂν κι ἔχω. Τούς φτάνει τό ἄθελο καί μαρτυρικὸ ντροπισμὰ τους! Ἄς μείνουν ἀνώνυμες στήν ἱστορία τῆς Κατοχῆς οἱ ἡρωίδες αὐτές. Τό στεφάνι τῆς «ὁμολογήτριας» γιά πάντα θὰ τίς συντροφεύει.

Δὲν μπορῶ ὅμως νά κρύψω καί μερικά περιστατικά. Τὰ ἀνθρωπόμορφα θεριά, μπαίνουν σὸ σπιτί τῆς Χ. Κ. πού τῇ βρίσκουν λεχῶνα νά βυζαίνει τό θρέφος. Ἀρπάζουν τό βυζασταροῦδι καί τό πετᾶνε στήν αὐλή. Ὑστερα ρίχνονται νά τῇ δίσουν. Τῆς ξεσκίζουν τὰ ρούχα, τῆς ματώνουν τό κορμί, μέ κείνη ἀντιστέκεται ἡρωικά. Ἐνα δυνατό χτύπημα σὸ κεφάλι τὴν παραδίδει σὲ χεῖρια τους λιπόθυμη. Σ' ἄλλο σπιτικό, βρίσκουν σὸ παραγῶνι νά κοιτάει ἡ κουτσὴ καί τυφλὴ ὀδοντόχρονη Β. Ἀχ. Τῆς ρίχνονται. Μὲ χοντρό δαυλὶ ἡ γριὰ χτυπάει σὸ κεφάλι δυνατό κάποιον ἀπ' αὐτοὺς. Τοῦτο ἀγριεύει τούς συντρόφους του. Τῇ δίδουν μ' ἀνείπωτα μαρτύρια. Ὑστερα, ἀρπάζουν ἀναμένα δαυλιὰ καί τῆς τὰ χώνουν στίς μασχάλες, σὸ στήθος καί σὸ γεννητικό τῆς ὄργανο. Ὑστερα τῇ σκοτώνουν. Ἄλλοῦ πάλι ὁ σαραντα-

πεντάρης Θ.Μ. παλεύει νά ὑπερασπιστῇ κάτι γυναῖκες. Τὸν σκοτώνουν κι ὕστερα ἀσελγοῦν σὸ κουφάρι του. Τὸ ἴδιο καί τό Θ.Τ. 60. Σὲ κάποιο φτωχοκάλυθο ἀνήμπορος βρίσκεται σὸ στρώμα ἐδωρομηταχρονιτῆς γέροντας. Οὔτε τὰ χρόνια οὔτε ἡ κατάστασις του ἐμποδίζουν τούς ἀραπάδες ἀπανωτὰ νά ἀσελγήσουν...

Ἡ ἀφροδισια μανία τῶν Μαροκινῶν δὲν περιορίζεται στοὺς ἀνθρώπους. Ὁ πριαπισμὸς τούς σπρώχνει ἀκόμα καί στήν κτηνοβασία. Ἀνάμεσα σὲ πλιάτσικα πού ἔχουν συνάξει σὲ πλάτωμα τοῦ χωριοῦ, εἶναι καί μιὰ γαϊδούρα. Οἱ Ναζί τῇ χαρίζουν στοὺς μαύρους νά ξεσπάσουν τῇ σαρκικῇ τους μανίᾳ. Μὲ μιὰ συμφωνία. Ἡ κτηνοβασία νά γίνει μπροστὰ σ' ὅλους. Οἱ μεθυσμένοι κτηνάνθρωποι δέχονται. Πολλοὶ Γερμανοὶ συνάδονται νά παρακολουθήσουν τό σεξουαλικὸ αὐτὸ θέαμα.

Οἱ μαῦροι φέρνουν τῇ γαϊδούρᾳ ἀνάμεσα στοὺς συγκεντρωμένους ἀφέντες τους, νά ξεπληρώσουν τῇ σαρκικῇ τους ὑπόσχεση. Ἐνας ἀπ' τούς Μαροκινούς κρατάει τὸ ζωντανὸ ἀπ' τὸ χαλινάρι, ἄλλος σηκώνει καί βαστάει τὴν οὐρά γιά νά εὐκολύνει τὸν ἐπιθήτορα, ἐνῶ ὁ τρίτος κάνει χρέη γαϊδάρου!...

Ὁλοτρίγυρα οἱ Ναζί διασκεδάζουν χαχανίζοντας καί χειροκροτᾶνε τὸ ἀπίθανο αὐτὸ σὺμπλεγμα!... Γελᾶνε, ἐνῶ θάπρεπε νά κρῦβουν τὸ πρόσωπό τους ἀπὸ ντροπὴ γιά τούς συντρόφους τους σὸν πόλεμο! Τὸ μαρτύριο τοῦ ζωντανοῦ δὲν τελειώνει μέ τὸν ἕναν. Κρατᾶει κάμποσο. Γιατί ἀρκετοὶ μαῦροι παίρνουν τῇ θέῃ τοῦ γαϊδάρου... Κι' ὁλόγυρα οἱ θεατὲς Οὔννοι, μέ ξεφωνητὰ τούς ξεθαρρεύονται!... Στὴν πολυτὴν μαῦρ ἱστορία τῶν Γερμανῶν πού ἀφήσανε γιά τοῦτο τὸν πόλεμο, οἱ σελιῖδες τους γιά τὴν Καλοσκοπὴ θά εἶναι οἱ διαλεχτότερες!

Ἀργά, ὕστερα ἀπ' τό μεσονύχτι, περίπολα ἀπ' τούς ἄλλους μισθοφόρους γυρῶφερναν τῆς γειτονιῆς τοῦ χωριοῦ καί περιμάζευαν τούς ἀραπάδες. Οἱ πιά πολλοὶ πεσμένοι μέσα σὲ σοκῆ-κῆ ἀναίσθητοι ἀπ' τὸ μεθύσι. Παράξενη σιωπὴ γεμίζει τὴ νύχτα, λές καί τίποτα δὲ γίνηκε. Ἀνάρια καί πού ἀπὸ κάποιο σπιτί ἀκούγεται γυναικεῖο κλάμα ἢ βαρὺ ἀναστεναγμὸς ἀπ' τὰ βάθη τῆς πονόδαρης ψυχῆς τῆς. Δερνοκοπιῶνται γιά τὸ στανικὸ ντροπισμὰ τους, τὸ ἀνάκουστο πάθημά τους...

Ἡ δεύτερη πράξη ἀπ' τό δράμα τῆς Καλοσκοπῆς ἔκλεισε μέ τὰ αἰματοσταλάχτα ὄργια καί τὴν κτηνοβασία τῶν Μαροκινῶν τῇ νύχτᾳ τῆς 17 πρὸς τῆς 18 τοῦ Ἀπριλίου 1944. Τὰ ξημερώματα θ' ἀρχίζει ἡ τρίτη πράξη.

Τὴν αὐγὴ στίς 18, Τρίτῃ μέρα τῆς Λαμπρῆς, ἀφοῦ ἀποτραβήσανε ἀπ' τὸ χωριὸ τὰ κλεψίμια τους, θάλθηκαν νά καταστρέψουν συνθέμελη τὴν Καλοσκοπὴ. Μὲ ἐμπρηστικὴ σκόνη ἀρχίσανε νά βάζουν φωτιά σὲ σπιτία. Σὲ λίγο λαμπαδιάζει ἀπὸ παντοῦ. Στὸ σχολεῖο, βγάζουν ἔξω τὰ θρανία, τὰ στοιβάζουν καί τὰ καίνε. Τὸ ἴδιο καί τὸ σχολεῖο. Στὴν ἐκκλησίᾳ, δὲν περιορίστηκαν σὸ ξεγύμνωμα πού τῆς κάνανε. Τὴν ἀνατινάζουν μέ δυναμίτες συνθέμελη. Τὰ εἰκονίσματα, τὰ ἱερὰ βιβλία τὰ πετᾶνε σὲ κάποιο γειτονικὸ ἀχυρῶνα καί τὰ καίνε. Ὁ καπνὸς φτάνει μεσοῦρανα. Ἡ φωτιά κόρωσε καί κατατρώει τὸ χωριὸ ἀπὸ παντοῦ. Ἀπ' τὰ διακόσια σπιτία καμιά εἰκοσαρία ξεμοναχιασμένα γλύτωσαν.

Τὸ ἀπομεσήμερο, ὅταν ἡ φάλαγγα εἰσέρειν τὸ δρόμο τοῦ γυρισμοῦ γιά τὴ βάση τῆς, ἄφανε Ἐσωπῶ στὴν Κουκουβίστα μονάχα καψαλισμένα ντουβάρια. Ἀποκαΐδια γίνανε καί μεταβλήθηκε σ' ἐρημοχώρι. Οἱ διαγοιμιστές βουλήθηκαν νά τὴν ξεθεμελιάσουν καί τὸ φέρανε σὲ τέλος. Ὅμως οἱ κάτοικοι δὲ λύγισαν, δὲν ταάκισαν. Ἀν καί ξεσπίτωται θά ξεκολουθοῦσαν τὸν ἀγῶνα ὡς τῇ στερνῇ στιγμῇ, ὡς τῇ μέρᾳ πού ὁ ἥλιος τῆς λευτερίᾳς θά ἔλουζε τὸ ἀφανισμένο χωριὸ τους. Ἀτσαλόψυχοι θάλθηκαν νά περιμαζέψουν τὸ ρημαγμένο χωριὰ τους καί νά ζήσουν μέσα σὲ γκρεμίδα.

Ἐμελλε ἡ τριπραχτὴ τραγωδία τῆς Κουκουβίστας νά ἔχει κι ἐπίλογο. Μήνας δὲν πέρασε ἀπὸ τότε πού τὴν κακουργέψαν οἱ Γερμανοί. Οἱ Κουκουβιστιανοί, μέ ἐλατοκλώναρα καί φτέρες σκεπάσανε πρόχειρα τὰ καψαλισμένα ντουβάρια τῶν σπιτιῶν τους καί μένανε. Μὰ στίς 29 τοῦ Μᾶη σὲ 1944, ἀναπάντεχα τὸ χωριὸ δέχτηκε κανονιές. Ἐξω νοῦ οἱ χωριανοί, φεύγανε ἀπ' τὸ χωριὸ τους γιά τὸ βουνό. Τέσσερα βαριά κανόνια σημήνανε στὸν κόμπο τῆς Γραβιάς, κοντὰ σὲ Καστέλλια, χτυποῦσαν τὴν Κουκουβίστα. Ἦταν ἡ χαριστικὴ βολή! Πέντε μερόνυχτα κράτησε ἀδιάκοπο τὸ κανονιδί. Ὅ,τι γλύτωσε ἀπ' τὴ φωτιά, οἱ ὀδίδες τὸ ἀποτελείωναν. Τὰ χαλάσματα γκρεμίζονταν καί τὸ χωριὸ γίνηκε ἀπέραντος σπιτοτάφος μέ σωριασμένες πέτρες κι' ἀγκωνάρια, καψαλισμένες ξυλοδεσιές, σίδερα καί ξεριζωμένα δέντρα. Ὁ χαλασμός αὐτῇ τῇ φορᾷ ἦταν ὀλοκληρωτικός. Καί τὸ κακὸ δὲν περιορίστηκε σὲ πέντε μερόνυχτα. Κάθε τόσο ὅλο καί τὴν θυμόνταν τὰ κανόνια. Ὅσες φορὲς ὁ Γερμανὸς διοικητῆς ξεφάν-

τωνε μεθυσμένος, είτε νύχτα ή μέρα, πρόσταζε να ρίξουν μερικές κανονιές και στο άνταρτοχώρι αυτό της Ρούμελης. "Όλο το καλοκαίρι κράτησε το αδιάκοπο αυτό κανονίδι κι οι χωριάτες ζούσαν όλο τον καιρό στους λόγγους και τις σπηλιές. Τις νύχτες δούλευαν στα χωράφια τους. Με την προσμονή πως δε θ' όργουσε να φτάσει ή τιμωρία του σκληρού δυνάστη. Κι' ήρθε!

Τόν Αύγουστο του 1944, οι Γερμανοί με μεγάλες δυνάμεις θελήσανε να ξεκαθαρίσουν τη Ρούμελη απ' τους άντάρτες. Στην Παρνασσίδα ήρχισαν τόν Δεκαπενταύγουστο. Πέντε χιλιάδες στρατός ξεκίνησε από τη Γραβιά, Καστέλλια, Μπράλλο, κι' άλλους τόσους απ' την Ύπάτη και τη μεριά της Σπερχειάδας. Στις 17 Αύγουστου άνηφόρισαν κατά την Κουκουβίστα και στις 18 πού μπήκαν τη βρήκαν άψυχη. Οι Κουκουβιστιανοί πιάσανε και πάλι τη Γκιώνα. Δέ βρήκανε πολλά οι Ναζί. Κάψανε τα είκοσι σπιτία πού γλύτψωσαν την άλλη φορά και γκρέμισαν ό,τι είχαν πρόχειρα σκεπάσει. Κάψανε όλες τις θημωνίες πού βρίσκονταν στα άλώνια. Στάχτυ δέν άφησαν. Μα και πάλι το πέρασμά τους δέν ήταν άμάτωτο. Σφάξανε τó γέρο 'Ηλ. Γεωργίου 90, και σκοτώσανε τó Θύμιο Πριόβολο 75. 'Από κεί φύγανε οι Γερμανοί, να σκορπίσουν τόν όλεθρο σ' άλλα Ρουμελιώτικα χωριά. Κολώνες καπνού και μαύρο σύγνεφο σκέπασε τόν τόπο απ' τις πυρκαγιές πού άνάψανε στα χωριά της Γκιώνας. "Εμοιαζε τó βουνό σαν να έκρυβε ήφαιστειο πού Εσφινικά Εξέσπασε τó θυμό του.

Οι άντάρτικες δυνάμεις με ψυχικό πόνο παρακολουθούσανε τó χαλασμό του τόπου. Πώς να τα βάλουν με τόσες πολύψυχες έχθρικές δυνάμεις... "Όλο όμως καρτεράνε. Κάποια στιγμή θα τους δοθή ή περίσταση. "Ενα τμήμα παρακολουθούσε τόν έχθρό απ' τα πλάγια να τόν χτυπήσει όταν θα τόν βολούσε.

Στις 24 Αύγουστου 1944, την αύγή, λόχος από έξακόσους Γερμανούς, πιστοφυλακή στο κύριο σώμα, άφήνει τη Γκούρα τραβώντας κατά την Κουκουβίστα. "Αφαντο τους πηγαίνει από κοντά άντάρτικο τμήμα. 'Αφήνει τους Ναζί ναμπουν στην Κουκουβίστα και να Ξενοιαστούν.

Είναι μεσημέρι. 'Απ' τη θέση Μνήματα ξεχύνονται άξαφνα οι άντάρτες μέσα στο χωριό. Οι Γερμανοί τρομαγμένοι απ' τó αναπάντεχο, όχρυώνονται στα γκρεμίσματα και τ' άποκαΐδια. Δέν τους φυλάνε όμως. Με πείσμα οι άντάρτες τους χτυπάνε από παντού. Γίνονται τώρα οι τιμωροί της πολýπαθης Καλοσκοπής. Στα χαλάσματα, πίσω απ' τους μισογκρεμισμένους τοίχους οι Γερμανοί χτυπημένοι, άλλοι σπαρταράνε ξεψυχώντας κι άλλοι λαβωμένοι βογγάνε. 'Από άγκωνάρι σε χάλασμα, από σοκκάκι σε πλάτωμα, γίνεται σωστή μάχη. 'Ο άξιωματικός των Ναζί πέφτει νεκρός όπως θρискόταν ταμπουρωμένος στα ρειποθέμελα του σχολείου.

Οι άντάρτες δέν είναι πολλοί για να μπορέσουν να ζώσουν τó χωριό ώστε να μη γλυτώσει ένας απ' τόν έχθρό. Τα άλλα τμήματα μακριά, δέν προκάνουν να λάβουν μέρος στη μάχη. Στο μεταξύ, απ' τó σύθροντο της μάχης, πήρανε είδηση τα Καστέλλια κι' άρχισανε να χτυπάνε με κανόνια την Κουκουβίστα, ύποστηρίζοντας τη φευγάλα των δικών τους.

Θά είναι ή ώρα 6 τó δειλινό, όταν οι Γερμανοί σκόρπιοι παίρνουν τόν κατήφορο για τα Καστέλλια. Πετάνε τα όπλα, τόν έφοδιασμό τους, τα κλεμμένα απ' τα γειτονοχώρια, ό,τι έχουν πάνω τους. "Άλλο δέ σκέπτονται τούτη την ώρα παρά πως να σωθούν τρέχοντας. Μέσα στα γκρεμίσματα της Κουκουβίστας άφίνουν σαράντα σκοτωμένους κι' άλλους τόσους λαβωμένους. Κι οι άντάρτες είχαν έφτά νεκρούς.

"Ετσι ξεπλήρωσαν άκριβά οι μακελλάρηδες πού άπανωτά κάψανε και κακουργέψανε τó χωριό αυτό της Ρούμελης.

Μερικά καρβουνιασμένα χαλάσματα, σωρός από γκρεμίσματα κι άποκαΐδια, δείχνουν τόν τόπο στη Γκιώνα πού όρθωνόταν τó χωριό της Καλοσκοπής (Κουκουβίστας). Αυτή πού πιστή στη ρουμελιώτικη παράδοση, τόσο πάλεψε για τη λευτεριά της χώρας, δέχτηκε τη φωτιά, τó χαλασμό, τó όργιο και τη σφαγή, πού μανιασμένος Εσπόλυσε καταπάνω της ό μακελλάρης καταχτητής. Την άφάνισε όλότελα, τη γκρέμισε συθέμελα, την άφησε ένα έρημότοπο. Μα τ' όνομά της άπόμεινε σύμβολο στην 'Εθνική 'Αντίσταση!

('Απόσπασμα απ' τó άνέκδοτο βιβλίο του Τάκη Λάππα «ΜΑΤΟΒΑΜΜΕΝΕΣ ΔΑΦΝΕΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ. 1941—1944».

ΚΑΛΟΥΜΕ ΟΣΟΥΣ ΑΓΑΠΟΥΝ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΣΟΥΝ ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΜΑΣ

- Με τó να στέλουν την προαιρετική τους συνδρομή.
- Με τó να μās στέλνουν ειδήσεις και σχόλια σχετικά με τη ζωή των συγχωριανών μας και με την ιστορία του χωριού μας.
- Με τó να διαδίδετε τó Δελτίο μας σε όλοένα και περισσότερους.

**ΕΜΕΙΣ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ
ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΝΑ ΤΟ ΕΚΔΙΔΟΜΕ ΚΑΛΥΤΕΡΟ**

Παρακαλούμε τους παραλήπτες των τευχών να τα φυλάγουν, διότι στο τέλος θα δεθούν σε τόμο, πού θα άποτελέση πολύτιμο άρχείο για τόν καθένα μας.

Να μās στέλνετε ιστορικό φωτογραφικό υλικό.

Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΗΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

'Ακαδημίας 84, τηλ. 622800 - 'Αθήνα

Ε Γ Χ Ε Τ Α Ι

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΕΣ ΤΟ ΝΕΟΝ
ΕΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥΣ ΜΑΣ

ΑΡΙΣΤΕ'ΔΗΣ Π. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Μοναδιές Κολώνιες

'Αρωματοποιία 'Αθηνών

ΑΙΘΕΡΟΣ 22 - ΚΥΨΕΛΗ

Για ήλευτριές έγυαταστάσεις

ΣΤΟ ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΙΩΑΝΝΗ ΧΑΡΑΛ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΥ

ΔΕΡΙΓΝΥ 41 - ΤΗΛ. ΓΡΑΦ. 8812.190 - 8821.823

ΤΗΛ. ΟΙΚ. 8022.256